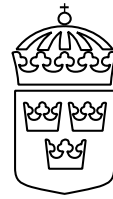

Regeringens skrivelse

2015/16:145

Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanksgruppen samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna 2014 och 2015

Skr.
2015/16:145

Regeringen överlämnar denna skrivelse till riksdagen.

Stockholm den 14 april 2016

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redogörs för verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanksgruppen samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna 2014 och 2015. I skrivelsen redovisas också regeringens prioriteringar för arbetet i institutionerna.

Skrivelsen behandlar de internationella finansiella institutionernas övergripande roll i den internationella ekonomin. Vidare redovisas de frågor som har präglat institutionerna under redovisningsperioden. Avslutningsvis redogörs för den förväntade inriktningen på institutionernas verksamhet under de närmaste åren.

Innehållsförteckning

1	Inledning	3
1.1	Redovisning av verksamheten i de internationella finansiella institutionerna	3
1.2	Övergripande prioriteringar	4
2	Den internationella utvecklingen och dess inverkan på institutionerna	5
2.1	Ekonomisk och politisk utveckling	5
2.2	Globala initiativ för hållbar utveckling	8
3	Övervakning av den globala ekonomin och enskilda länders ekonomiska politik	9
3.1	Institutionernas rapportering	9
3.2	IMF:s övervakning	10
3.3	IMF:s bedömning av Sveriges ekonomi	11
4	Institutionernas utlåning och resurssituation	12
4.1	Institutionernas utlåning	12
4.2	Institutionernas resurssituation	16
4.3	Förändringar i institutionernas låneramverk	18
5	Tematiska frågor	21
5.1	Demokrati och mänskliga rättigheter	21
5.2	Jämställdhet	22
5.3	Miljö, klimat och energi	25
5.4	Sviktande och konfliktdrabbade länder	28
5.5	God samhällsstyrning	30
5.6	Skatteområdet	31
6	Institutionella frågor	32
6.1	Inflytandefrågor	32
6.2	Styrningsfrågor	34
6.3	Sociala och miljömässiga standarder	36
6.4	Ersättningsystem och personalfrågor	37
6.5	Resultatstyrning och resultatredovisning	38
6.6	Transparens och anti-korruptionsarbete	38
7	Särskilda insatser	39
7.1	Institutionernas stöd med anledning av ebolautbrottet	40
7.2	Institutionernas stöd med anledning av flykting- och migrationssituationen	41
7.3	Institutionernas stöd till Grekland	42
7.4	Institutionernas stöd till Ukraina	43
8	Viktiga framtida frågor i institutionerna	44
Bilaga	Beskrivning av de i skrivelsen behandlade internationella finansiella institutionerna	48
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 14 april 2016	78

1 Inledning

1.1 Redovisning av verksamheten i de internationella finansiella institutionerna

Utrikesutskottet har anfört att regeringen vartannat år, i en särskild skrivelse, ska redovisa hur arbetet inom Internationella valutafonden (IMF), Världsbanksgruppen och de regionala utvecklings- och investeringsbankerna har bedrivits, samt regeringens prioriteringar för arbetet i dessa institutioner (bet. 2012/13:UU13 s. 15). Regeringen har i särskilda skrivelser redovisat verksamheten i de aktuella institutionerna för verksamhetsåren 2003 och 2004, 2008 och 2009, 2010 och 2011, samt 2012 och 2013 (skr. 2004/05:54, skr. 2009/10:153, skr. 2011/12:154 och skr. 2013/14:139). Utöver dessa skrivelser har regeringen lämnat information till riksdagen i flera andra sammanhang. Exempelvis har riksdagen kontinuerligt informerats inför IMF:s och Världsbanksgruppens års- och vårmöten, samt erhållit skrivelser om resultatet av den förda biståndspolitiken (se t.ex. skr. 2011/12:164).

Denna skrivelse omfattar 2014 och 2015 (redovisningsperioden), vilket innebär att riksdagen, inräknat föregående skrivelser på området, har erhållit regelbunden redovisning av de aktuella institutionernas verksamhet fr.o.m. 2008.

I denna skrivelse redogörs för verksamheten i Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB), Asiatiska utvecklingsbanken (AsDB), Europarådets utvecklingsbank (CEB), Europeiska investeringsbanken (EIB), Europeiska utvecklingsbanken (EBRD), Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB), Internationella valutafonden (IMF), Nordiska investeringsbanken (NIB), Nordiska miljöfinansieringsbolaget (NEFCO), samt Världsbanksgruppen, bestående av Internationella utvecklings- och återuppbyggnadsbanken (IBRD), Internationella utvecklingsfonden (IDA), Internationella finansieringsbolaget (IFC) och Multilaterala investeringsgarantiorganet (MIGA). I Världsbanksgruppen ingår även Internationella centret för lösning av investeringstvister, vars verksamhet dock inte redovisas i denna skrivelse.

Skrivelsen är uppdelad i tematiska områden som är valda med utgångspunkt i regeringens prioriteringar för utvecklingssamarbetet och det internationella ekonomiska samarbetet, samt i de frågor som har präglat institutionernas verksamhet under redovisningsperioden. På varje område redovisas hur frågorna har hanterats i institutionerna och regeringens prioriteringar. Regeringen verkar för att uppnå sina prioriteringar i alla relevanta sammanhang, men varje enskilt initiativ som regeringen har tagit för att driva sina prioriteringar redovisas inte i skrivelsen.

Det är i institutionernas styrelser som Sverige har störst möjlighet att påverka deras verksamhet. Sverige ingår i de flesta institutionerna i valkretsar tillsammans med andra länder, som representeras av en gemensam styrelserepresentant. Länderna i valkretsen kommer på förhand överens om vilka frågor som ska prioriteras och samordnas i det dagliga arbetet i institutionernas styrelser. Regeringen driver även sina prioriterade frågor bilateralt i förhållande till de internationella finansiella institutionerna och inom EU.

Som en *bilaga* finns en kortfattad beskrivning av de institutioner som behandlas i skrivelsen. Beskrivningen i bilagan omfattar institutionernas verksamhet, deras styrningsstruktur, ramverk för utlåning, finansiella situation, samt Sveriges roll i respektive institution. I bilagan beskrivs även Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar (AIIB), som regeringen har föreslagit riksdagen att Sverige ska bli medlem i under 2016 (prop. 2015/16:99). AIIB kommer att påbörja sin verksamhet under 2016.

Faktauppgifterna i skrivelsen och bilagan har hämtats från respektive institutions offentliga redovisning eller direkt från respektive institution. Samtlig information om det ekonomiska läget har hämtats från IMF:s rapport World Economic Outlook 2016 (uppdatering).

1.2 Övergripande prioriteringar

Eftersom institutionernas mandat och verksamhet delvis skiljer sig åt varierar regeringens prioriteringar mellan institutionerna. Regeringens prioriteringar har under redovisningsperioden bl.a. utgått ifrån de s.k. millenniemålen, som 2015 ersattes av Agenda 2030 och dess globala mål för hållbar utveckling, och ifrån Parisavtalet om klimat, som ingicks 2015. Regeringens prioriteringar i flera av institutionernas löpande arbete baseras vidare på bl.a. de mål och riktlinjer som riksdagen beslutat efter förslag i propositionen Gemensamt ansvar: Sveriges politik för global utveckling (prop. 2002/03:122, bet. 2003/04:UU3, rskr. 2003/04:112). Därutöver finns vissa av regeringens prioriteringar redovisade i skrivelsen Sveriges politik för global utveckling (skr. 2007/08:89) och regeringens strategi för multilateralt utvecklingssamarbete (UD2007/07290/MU). Regeringen verkar vidare för att institutionerna, inom ramen för sina respektive mandat, ska fortsätta att stödja återhämtningen efter den ekonomiska och finansiella kris som bröt ut 2008, samt i övrigt bidra till en miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar utveckling inom sina verksamhetsområden. Regeringens prioriteringar avseende ekonomisk politik redovisas framför allt i budgetpropositionerna och de ekonomiska vårpropositionerna.

Regeringen har för innevarande mandatperiod tre tematiska prioriteringar för utvecklingssamarbetet: freds- och statsbyggande, jämställdhet, samt miljö och klimat, som samtliga är nära sammankopplade med varandra. I enlighet med regeringens strategi för multilateralt utvecklingssamarbete har organisationsspecifika strategier tagits fram för de för Sverige, ur ett biståndsperspektiv, viktigaste multilaterala utvecklingsbankerna. Strategierna har tagit sin utgångspunkt i regeringens bedömning av organisationernas relevans och effektivitet, samt fastställda prioriteringar, mål och samarbetsformer under strategiperioden. För redovisningsperioden har vidare strategin för Världsbanksgruppen för 2011–2014 (UF2011/05294/UD/MU) och strategin för AfDB för 2012 och 2013 (UF2011/74360/UD/MU) varit styrande för regeringens arbete i dessa institutioner. Den senare strategin förlängdes genom regeringsbeslut i december 2013 (UF2013/70390/UD/MU). Dessa strategier ersattes i januari 2016 av nya strategier för Världsbanksgruppen för

2 Den internationella utvecklingen och dess inverkan på institutionerna

2.1 Ekonomisk och politisk utveckling

Redovisningsperioden har präglats av en återhämtning efter den ekonomiska och finansiella kris som bröt ut 2008, som har varit långsammare än förväntat. IMF och andra prognosmakare har vid flera tillfällen under perioden fått revidera ned sina prognoser för den globala tillväxten. Flera av de internationella finansiella institutionerna har konstaterat att behovet av finansiering är fortsatt stort, även om de flesta direkta effekterna av den ekonomiska och finansiella krisen har klingat av. År 2014 och 2015 uppgick enligt IMF den globala tillväxten till 3,4 respektive 3,1 procent. Det var högre än genomsnittet för 2008–2013, men lägre än vad som förväntades enligt tidigare års prognoser.

Tillväxtekonomierna är fortfarande motorn i den globala tillväxten, men de möter betydande utmaningar. Tillsammans med övriga låg- och medelinkomstländer uppgick deras tillväxt till 4,6 procent 2014 och förväntades uppgå till 4,0 procent under 2015. Därmed har inbromsningen i dessa ekonomier, som inleddes redan 2010, fortsatt under perioden. Sjunkande råvarupriser har i betydande grad påverkat råvaruexporterande låg- och medelinkomstländers inkomster. Samtidigt har försvagade valutor bidragit till försämrade möjligheter för länderna att hantera skulder i utländsk valuta. Inbromsningen i ekonomin i Kina, som är den viktigaste handelspartnern för många tillväxtländer, har också bidragit till att tillväxten i dessa länder har bromsat in. Tillväxtutsikterna varierar mellan länderna och de övergripande utsikterna påverkas bl.a. av osäkerheterna kopplade till råvarupriser, utvecklingen i Kina och andra tillväxtländer samt USA:s penningpolitik.

Den osäkerhet som under de senaste åren rått kring höjningen av den amerikanska centralbankens styrränta har bidragit till osäkerhet på tillväxtekonomiernas kapitalmarknader och till perioder av finansiell turbulens. Tillväxtekonomierna har dock i liten utsträckning behövt söka stödlån av IMF. Denna institutions roll som övervakare och rådgivare kommer att vara viktig framöver för att ge dessa ekonomier stöd i hanteringen av de ovan nämnda utmaningarna.

Länderna i Afrika söder om Sahara uppvisade 2014 en tillväxt på 5 procent. Tillväxten väntades sjunka till 3,5 procent 2015, vilket bl.a. kan förklaras av sjunkande råvarupriser och ebolautbrottet, som påverkade utvecklingen i hela Västafrika. Flera internationella finansiella institutioner med verksamhet i denna region anpassade inriktningen på sitt arbete för att bidra till att hantera dessa utmaningar. För att upprätthålla och förstärka den höga tillväxten på kontinenten har AfDB vidtagit åt-

gärder för att ytterligare öka tillgången till relativt förmånlig finansiering för låginkomstländerna. IMF:s totala utlåning i regionen minskade något under redovisningsperioden, från 7,0 miljarder US-dollar till 6,6 miljarder US-dollar. Den reguljära utlåningen i regionen minskade, från 1,1 miljarder US-dollar till 0,2 miljarder US-dollar, samtidigt som den subventionerade utlåningen ökade, från 5,9 miljarder US-dollar till 6,4 miljarder US-dollar. Världsbanksgruppens utlåning i regionen ökade under de två senaste budgetåren (juni 2013–juni 2015) jämfört med de två föregående budgetåren, från 12,5 miljarder US-dollar till 14,4 miljarder US-dollar. Världsbanksgruppens arbete i regionen syftar till att främja regional integration, stödja konfliktdrabbade och sviktande stater, samt att förbättra produktiviteten i jordbrukssektorn och stödet till småskaliga jordbrukare och deras marknadstillträde. Världsbanksgruppen och AfDB har även bidragit till återuppbyggnaden i de eboladrabbade länderna.

Latinamerikas och Karibiens tillväxt fortsatte att minska kraftigt under perioden, från 2,7 procent 2013 till 1,3 procent 2014 och väntades minska till -0,3 procent 2015. Detta kan bl.a. förklaras av sjunkande råvarupriser. IDB:s nionde kapitalökning har dock resulterat i ökad utlåningskapacitet i regionen. Bankens genomsnittliga årliga beviljade utlåning ökade 2010–2014 med över 28 procent till 12,6 miljarder US-dollar. För att öka regionens produktivitet, och därigenom dess konkurrenskraft, har IDB under redovisningsperioden reformerats i syfte att stärka utlåningen till den privata sektorn. IBRD:s utlåning till Latinamerika och Karibien utgjorde ca 30 procent av institutionens totala utlåning 2014 och 2015.

Inbromsningen av Kinas tillväxt, från 7,3 procent 2014 till 6,8 procent 2015, och dess spridningseffekter på regionen, bidrog till att tillväxten i låg- och medelinkomstländer i Asien minskade något, från 7,0 procent 2013 till 6,8 procent 2014. Tillväxten bedöms ha uppgått till 6,6 procent 2015. För att stimulera ekonomisk tillväxt i Asien tog Kina 2013 initiativ till att etablera en ny internationell finansiell institution, AIIB. Institutionen påbörjar sin verksamhet under 2016 och ska fokusera på finansiering av infrastruktur i regionen, som är ett område inom vilket det behövs betydande investeringar för att ta tillvara på regionens tillväxtpotential. År 2015 grundades även Nya utvecklingsbanken (New Development Bank – NDB) av de s.k. BRICS-länderna, dvs. Brasilien, Ryssland, Indien, Kina och Sydafrika. Även NDB kommer att fokusera på infrastruktur, men kommer att kunna finansiera investeringar i låg- och medelinkomstländer över hela världen. De nya institutionerna kan både ses som uttryck för de stora behoven av infrastrukturinvesteringar och för att tillväxtekonomierna anser sig vara otillräckligt representerade i de existerande internationella finansiella institutionerna.

Höginkomstländerna har haft en relativt svag tillväxt under perioden, även om återhämtningen fortsatt och tillväxten stärkts något, från 1,1 procent 2013 till 1,8 procent 2014 och 1,9 procent 2015. Tillväxten har främst drivits av privat konsumtion, understödd av lägre oljepriser och expansiv penningpolitik, men har samtidigt dämpats av svaga investeringar och ihållande låg efterfrågan. Även på sikt är tillväxtutsikterna dämpade. EU-länderna påverkas bl.a. av låg produktivitetstillväxt, åldrande befolkning och låga investeringar. De internationella

finansiella institutionernas verksamhet i EU-länderna har fortsatt präglats av den svaga återhämtningen av ekonomin och det fortsatta behovet av stöd. Den kapitalhöjning som EIB genomförde 2012 har gjort att banken har kunnat bibehålla en hög utlåning 2014 och 2015, med fokus på utlåning som stärker långsiktiga tillväxtförutsättningar och sysselsättning i EU. IMF:s utlåning till höginkomstländer har minskat något under perioden, i takt med att flera länder (exempelvis Irland, Portugal och Lettland) har avslutat sina IMF-program och i stället börjat betala tillbaka sina respektive lån. I Grekland är dock de ekonomiska problemen fortsatt stora. Både EBRD och IFC påbörjade verksamhet i landet under den aktuella redovisningsperioden.

I ljuset av den svaga återhämtningstakten i EU-ländernas ekonomi beslutade Europeiska unionens råd och Europaparlamentet i juli 2015 att inrätta en särskild fond, Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), som garanteras av medel från EU-budgeten och EIB. Efsi garanterar vissa delar av EIB:s utlåning och möjliggör därmed en ökad finansiering till små och medelstora företag och mer riskfyllda långsiktiga investeringsprojekt i Europa. Genom Efsi ska offentliga medel användas som en katalysator för att attrahera privata investeringar i projekt som är samhällsekonomiskt lönsamma, men alltför riskfyllda eller komplexa för endast privat finansiering. Efsi är en del i arbetet att genomföra den investeringsplan för Europa som Europeiska kommissionen presenterade den 26 november 2014.

Samtidigt som höginkomstländerna saktat återhämtar sig efter den ekonomiska och finansiella krisen har den geopolitiska osäkerheten som är kopplad till Ryssland och Ukraina, samt den ekonomiska nedgången i Ryssland, påverkat den ekonomiska utvecklingen i den östeuropeiska regionen. Nedgången i råvarupriserna har också haft en negativ effekt på de länder i regionen och Centralasien som har en nettoexport av råvaror. EBRD, NIB och EIB godkänner sedan juli 2014 inte längre nya investeringar i Ryssland eller i ryska offentliga dotterägda bolag utanför landet, till följd av vägledning från en majoritet av ägarländerna efter EU:s och USA:s ekonomiska sanktioner. Världsbanksgruppen har visserligen inte tagit något formellt beslut om investeringar i Ryssland. I praktiken har dock inga nya lån till Ryssland godkänts sedan maj 2014. Flera internationella finansiella institutioner har utökat sin verksamhet i Ukraina mot bakgrund av landets ekonomiska och finansiella kris. Insatserna fokuserar främst på att stödja ekonomiska reformer samt reformer inom energisektorn.

Det ekonomiska läget i Mellanöstern, Nordafrika och Europa har under redovisningsperioden även påverkats av migrations- och flyktingsituationen. Med anledning av detta annonserade flera av de internationella finansiella institutionerna hösten 2015 initiativ för att bidra till att hantera denna situation.

För att svara mot förändrade behov och förutsättningar i medlemsländerna har flera av de internationella finansiella institutionerna 2014 och 2015 antagit nya övergripande verksamhetsstrategier samt genomfört reformer. Exempelvis har IMF genomfört förändringar i de lånefaciliteter som riktar sig till låginkomstländer, för att ytterligare stärka stödet till dessa länder. Förändringarna innefattar satsningar som är särskilt inriktade på de fattigaste länderna. Beslut har också fattats om ett nytt

externt lånemandat för EIB, som reglerar EIB:s utlåning till länder utanför EU 2014–2020. Världsbanksgruppen har genomgått ett förnyelsearbete, som bl.a. har lett till omfattande reformer av organisationen och en ny finansiell strategi. EBRD och NEFCO har också godkänt nya långsiktiga strategiska ramverk, medan AsDB, IDB och NIB har uppdaterat sina gällande ramverk. Detta har resulterat i ett ökat fokus på institutionernas mervärde och effektivitet samt, i flera fall, mer betoning på bl.a. jämställdhet, fattigdomsbekämpning samt klimat- och miljöfrågor.

De internationella finansiella institutionerna har under redovisningsperioden bidragit till att främja tillväxt och bekämpa fattigdom. Deras mandat är fortsatt relevanta och de har spelat en viktig roll för den pågående återhämtningen efter den globala ekonomiska och finansiella krisen. Institutionerna har bidragit till ökad stabilitet på de finansiella marknaderna i en tid som präglats av osäkerhet.

2.2 Globala initiativ för hållbar utveckling

År 2015 var på många sätt ett avgörande år för de internationella ansträngningarna att finna hållbara lösningar på de globala utmaningarna. I juli 2015 hölls FN:s tredje konferens om utvecklingsfinansiering i Addis Abeba, i september samma år antog FN 17 globala mål för hållbar utveckling, som utgör en uppföljning på de s.k. millenniemålen, och i december hölls FN:s 21:a klimatkonferens i Paris.

Syftet med konferensen i Addis Abeba var att lägga grunden för ett nytt globalt samarbete och en strategi för hållbar finansiering av den globala utvecklingsagendan efter 2015. De nya utvecklingsmålen är mer omfattande och bredare än de tidigare millenniemålen och riktar sig till alla länder, och inte som tidigare enbart till låginkomstländer. Genom sin utlåning, expertis och forskning är de internationella finansiella institutionerna centrala aktörer för genomförandet av målen och mobiliseringen av resurserna. Att främja privata investeringar och stärka länders inhemska mobilisering av resurser är viktiga uppgifter för de internationella finansiella institutionernas arbete med att mobilisera finansiering till utvecklingsmålen. För att lyckas med detta krävs stärkt samarbete och koordinering.

De internationella finansiella institutionerna har även en viktig roll att spela för att kanalisera och mobilisera klimatfinansiering och teknisk kompetens. Inför klimatkonferensen i Paris 2015 lanserade flera internationella finansiella institutioner, däribland AfDB, AsDB, EBRD, EIB och Världsbanksgruppen, nya, högre ställda mål för sina miljö- och klimatinvesteringar. Flera institutioner bidrog även med bl.a. analyser och informationsspridning inför konferensen.

De globala målen för hållbar utveckling innebär att världssamfundet nu arbetar utifrån en gemensam agenda för hållbarhet och utveckling. IMF, Världsbanksgruppen och de multilaterala utvecklings- och investeringsbankerna har åtagit sig att tillsammans bidra med över 400 miljarder USDollar i finansiering under de kommande tre åren för att bidra till genomförandet av de globala målen för hållbar utveckling. Flera internationella

finansiella institutioner har dessutom tagit egna initiativ för att stärka stödet till låginkomstländer. Exempelvis höjde IMF taket för utlåning till enskilda länder i IMF:s facilitet för låginkomstländer och förlängde räntefriheten vid utlåning i den facilitet som stödjer sviktande stater och länder som drabbats av naturkatastrofer.

3 Övervakning av den globala ekonomin och enskilda länders ekonomiska politik

3.1 Institutionernas rapportering

De internationella finansiella institutionerna publicerar regelbundet rapporter om sina respektive verksamhetsområden samt omfattande analyser av den globala ekonomin, utvecklingspolitiken och enskilda länders ekonomiska politik. De regionala utvecklingsbankerna fokuserar på sina respektive regioner, medan Världsbanksgruppens och IMF:s verksamhet har en global inriktning. De senare institutionerna gör bedömningar av den världsekonomiska utvecklingen, vilka risker som finns och vilken politik som bör föras för att motverka riskerna samt stärka tillväxten och sysselsättningen. Medan IMF:s rapporter fokuserar på den globala makroekonomiska och finansiella utvecklingen behandlar Världsbanksgruppens rapporter ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar utveckling, ofta utifrån låginkomstländers och fattiga medelinkomstländers perspektiv.

De mest uppmärksammade IMF-rapporterna på global nivå är World Economic Outlook, som är en rapport om världsekonomin och det makroekonomiska läget på kort och medellång sikt, Global Financial Stability Report, som är en rapport i vilken det globala finansiella systemet och marknaderna studeras, och Fiscal Monitor, som är en rapport som innehåller översyner av ländernas offentliga finanser. IMF gör också utvärderingar av enskilda länders ekonomier (s.k. artikel IV-rapporter). År 2014 och 2015 berörde även två rapporter av enskilda analytiker på IMF den svenska ekonomin; Nordic Labour Market and Migration och Housing Price and Household Debt Interactions in Sweden.

IMF och Världsbanksgruppen tar tillsammans årligen fram Global Monitoring Report, som utgår ifrån ett särskilt tema och utvärderar vilka framsteg som gjorts med FN:s s.k. millenniemål. Det är ännu inte fastställt hur och i vilket format IMF och Världsbanksgruppen ska utvärdera genomförandet och framstegen när det gäller Agenda 2030 och de nya hållbara utvecklingsmålen. En annan betydelsefull rapport från Världsbanksgruppen är World Development Report, som behandlar centrala utvecklingsfrågor, såsom sviktande stater, jämställdhet, jobbskapande och god samhällsstyrning. Gruppen publicerar också årligen rapporten Doing Business Report som beskriver investerings- och företagsklimatet i olika länder. Vartannat år ger Världsbanksgruppen även ut rapporten Women, Business and the Law, som kartlägger lagar och regler i 173

ekonomier för att se i vilken utsträckning som dessa utgör hinder mot kvinnors arbete och företagande.

Regeringens prioriteringar

De internationella finansiella institutionerna har viktiga uppgifter att som oberoende aktörer lämna rekommendationer som ibland kan vara obekväma för enskilda länders beslutsfattare. Regeringen anser att det är av största vikt att institutionerna kontinuerligt anpassas efter den globala utvecklingen.

Regeringen anser att IMF och Världsbanksgruppen har mycket viktiga roller genom att de analyserar och gör prognoser för den internationella ekonomin, föreslår åtgärder för att stärka ekonomin i enskilda länder och globalt, förmedlar forskning och kunskap, samt utgör fora för diskussion om ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar utveckling och fattigdomsminskning. Institutionernas verksamhet bör vara inriktad på att hjälpa medlemsländerna att skapa tillväxtförutsättningar och finansiell stabilitet.

3.2 IMF:s övervakning

Den ökade internationella ekonomiska och finansiella integrationen har ökat riskerna för spridning av finansiella och ekonomiska chocker mellan länder. IMF har därför under senare år arbetat för att förbättra övervakningen av globala och regionala trender, bl.a. genom bättre analyser av spridningseffekter. År 2014 genomfördes en översyn av IMF:s övervakning, vilket sker vart tredje år. I samband med översynen konstaterades bl.a. att det fanns behov av följande ändringar i övervakningen:

- Ytterligare förstärkning av övervakningen av spridningseffekter mellan länder och regioner, genom fler regionala utvärderingar och genom ökat fokus på hur större länders ekonomiska politik påverkar andra länder.
- Ökat fokus på strukturella frågor, exempelvis arbetsmarknadsfrågor och förutsättningar för konkurrens på varu- och tjänstemarknader. IMF ska tydligare identifiera vilka strukturreformer som bör prioriteras för varje enskilt land och bidra med rekommendationer kring genomförandet av dessa.
- Ökat fokus på frågor relaterade till makrotillsyn genom analys och åtgärder för att främja stabiliteten i det finansiella systemet.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att IMF fyller en viktig funktion genom att institutionen, med en hög grad av integritet och oberoende, utvärderar och lämnar rekommendationer om enskilda länder och den globala ekonomin. Nästan alla världens länder är representerade i IMF och dess styrelse utgör därför ett lämpligt forum för att utvärdera och diskutera länders ekonomiska politik. Det är viktigt att IMF ständigt utvärderar och

anpassar sin roll och sin expertis till förändringar och utmaningar i världsekonomin. Det är därför välkommet att IMF i ökad grad tar sig an frågor som spridningseffekter av olika länders ekonomiska politik, samt makrotillsyn av finansmarknaderna och strukturreformer, där exempelvis kvinnligt arbetskraftsdeltagandes koppling till ekonomisk utveckling har fått ökad uppmärksamhet under senare år.

3.3 IMF:s bedömning av Sveriges ekonomi

IMF genomför årligen en översyn av den svenska ekonomin genom en s.k. artikel IV-konsultation. Den senaste översynen behandlades i IMF:s styrelse i november 2015. I översynen gjordes bedömningen att den svenska ekonomin kommer att fortsätta att växa med ca 3 procent per år 2015 och 2016, för att sedan mattas av något 2017 och 2018. Rapporten lyfter fram tre huvudsakliga ekonomiska utmaningar för Sverige: stora migrationsströmmar, snabbt stigande huspriser och ökande skuldsättning hos hushållen samt låg inflation och fallande inflationsförväntningar. Det historiskt stora antalet asylsökande ger effekter på såväl Sveriges offentliga finanser som arbetsmarknad. De nyanländas integration på arbetsmarknaden är enligt IMF avgörande för den sammantagna effekten på ekonomin. Fonden framhåller att Sverige har väletablerade program för integrering av nyanlända på arbetsmarknaden, men anser att inträdeshinder bör tas bort för att ytterligare förbättra integrationen. Fonden bedömer vidare att Sverige har finanspolitiskt utrymme för att möta migrationsrelaterade kostnader de närmaste två åren, men att läget är ansträngt för berörda myndigheter och att det råder stor osäkerhet kring migrationsprognoserna.

Svenska bostadspriser är i relation till invånarnas disponibla inkomst högre än i andra OECD-länder. Trots att prisökningarna delvis kan förklaras utifrån fundamentala faktorer, såsom ökande inkomster och begränsad nybyggnation, bedömer IMF att hushållens höga skuldsättning leder till ökande makroekonomiska sårbarheter. Fonden anser att ett tak för enskildas skuldkvot bör införas, tillsammans med ett amorteringskrav, för att begränsa ökningen av skuldsättningen. Samtidigt understryker fonden att dessa åtgärder inte är ett substitut för att komma tillrätta med obalanserna på bostadsmarknaden. Vidare bedömer fonden att Riksbankens expansiva penningpolitik ger önskad effekt och att stimulanserna bör fortsätta till dess att inflationsmålet har uppnåtts. Risken för att inflationen biter sig fast på en låg nivå bedöms ha ökat och Riksbanken bör därför enligt IMF vara beredd att vidta ytterligare åtgärder.

Regeringens överväganden

Regeringen ställer sig i huvudsak bakom analysen som IMF gör av utmaningarna för den svenska ekonomin. En stor utmaning på kort sikt är det stora antalet asylsökande, som också leder till behov av tillfälliga utgiftsökningar. En nära sammankopplad utmaning är de nyanländas integration på arbetsmarknaden. Regeringen har vidtagit och kommer att

vidta ytterligare åtgärder för att effektivisera integrationsprocessen. Regeringen delar även IMF:s bedömningar avseende utvecklingen av huspriserna och ökningen av hushållens skuldsättning och instämmer i fondens slutsats att dessa faktorer utgör risker för den makroekonomiska stabiliteten. För att minska riskerna förknippade med den höga skuldsättningen bland hushållen har flera åtgärder vidtagits, bl.a. kommer ett amorteringskrav införas 2016. Regeringen har också vidtagit flera åtgärder för att öka utbudet av bostäder.

4 Institutionernas utlåning och resurssituation

4.1 Institutionernas utlåning

De internationella finansiella institutionernas utlåning har olika karaktär och inriktning. IMF och flera av bankerna ger generella lån av budgetstödskaraktär till medlemsländer. Samtliga banker bistår vidare med finansiering, i form av lån och garantier, till enskilda projekt i både privat och offentlig sektor.

Utlåningen ligger på en fortsatt högre nivå jämfört med före den ekonomiska och finansiella krisen, trots en viss ekonomisk återhämtning. Mot bakgrund av det fortsatt osäkra ekonomiska läget, och det stora behovet i låg- och medelinkomstländerna, är finansieringsbehovet svårbedömt under de närmaste åren.

Att IMF:s utlåning ökar kraftigt i kristider är naturligt, dels eftersom institutionen har i uppdrag att värna global finansiell stabilitet, dels eftersom fonden kan ge lån till medlemsländer med betalningsbalansproblem. Lån från IMF betalas vanligtvis tillbaka inom fem år, men även längre löptider på upp till tio år förekommer. Detta innebär att flera länder som fick stöd från IMF i början av den globala finanskrisen nu har börjat återbetala sina lån. IMF:s totala utlåning minskade från 129,4 miljarder kronor 2014 till 106,9 miljarder kronor 2015.

De närmaste åren efter den globala finanskrisen hade även Världsbanksgruppen en exceptionellt hög utlåning. Utlåningen har nu minskat, men ligger fortsatt över den nivå som rådde innan krisen. För IBRD uppgick det totala låneåtagandet för 2015 till 194,3 miljarder kronor, vilket kan jämföras med en genomsnittlig nivå på omkring 113 miljarder kronor åren innan krisen. Även IFC, som riktar sig till den privata sektorn i utvecklingsländer, har i förhållande till åren före krisen ökat sin utlåning markant, även om den minskat något de senaste två åren. De totala utbetalningarna för IFC uppgick till 77,3 miljarder kronor 2015, vilket var en dryg fördubbling jämfört med åren före krisen. IDA:s finansiering har dock inte följt samma trend, utan har snarare ökat kontinuerligt. Institutionen hade 2015 ett åtagande om 158,4 miljarder kronor.

Tabell 4.1 Institutionernas totala utlåning i miljarder kronor¹

Skr. 2015/16:145

Institution	Total utlåning och gåvomedel utbetalt under 2014 (varav biståndssubventionerad utlåning ² och gåvomedel)	Total utlåning och gåvomedel utbetalt under 2015 (varav biståndssubventionerad utlåning ² och gåvomedel)	Total utestående utlåning den 31 december 2015 (varav biståndssubventionerad utlåning)
AfDB	35,5 (14,1)	35,0 (16,2)	190,4 (³)
AsDB	85,1 (18,4)	102,1 (³)	551,7 (³)
CEB	16,2 (0,7)	17,4 (0,8)	119,4 (4,3)
EIB	586,9 (0)	586,2 (0)	4 173,6 (0)
EBRD	60,7 (1,3 ⁴)	63,1 (3,7 ⁴)	205,5 (³)
IDB	84,9 (2,5)	86,0 ⁵ (2,5) ⁵	689,2 ⁵ (36,8) ⁵
IMF	129,4 (6,3)	106,9 (11,3)	689,0 (72,9)
NEFCO ⁶	0,2 (0,1)	0,3 (0,2)	0,6 (0)
NIB	20,8 ⁷ (0)	24,8 ⁷ (0)	142,8 (0)
Världsbanksgruppen ⁸			
<i>IBRD</i>	156,7 (0)	158,8 (0)	1 311,4 (0)
<i>IDA</i>	112,2 (111,9)	107,8 (107,8)	1 093,1 (1 093,1)
<i>IFC</i>	74,4 (0)	77,4 (0)	428,2 (0)
<i>MIGA</i> ⁹	26,4 (0)	23,6 (0)	104,4 (0)
Totalt	1 389,2 (155,3)	1 389,1 (142,5)	4 132,7 (1 207,1)

¹ Valutakurser från Riksbanken per den 30 december 2015: 1 euro=9,1350 kronor, 1 US-dollar=8,3524 kronor; från IMF per den 31 december 2015: 1 SDR=11,5742 kronor; från AfDB per den 31 december 2015 1 UA=11,5742 kronor.

² Med biståndssubventionerad utlåning avses det utlånade beloppet och inte enbart gåvomedelskomponenten.

³ Uppgift saknas.

⁴ EBRD har ingen egen biståndssubventionerad utlåning, men kanaliserar biståndsfinansiering från andra multilaterala och bilaterala givare, samt sätter av en del av sin vinst för biståndsfinansiering. För 2014 finns bara uppgift för hur mycket biståndsfinansiering i form av tekniskt stöd som kanaliseras via EBRD, medan uppgiften för 2015 även inkluderar all annan form av biståndsfinansiering såsom gåvomedel för investeringar.

⁵ Preliminär information.

⁶ Exklusive utsläppshandel.

⁷ Avser godkända lån.

⁸ Då Världsbanksgruppen har ett brutet räkenskapsår gäller de finansiella uppgifterna för institutionen räkenskapsåret 2014 1 juli 2013–30 juni 2014 och 2015 1 juli 2014–30 juni 2015.

⁹ Informationen avser garantiåtaganden.

År 2015 genomfördes en halvtidsöversyn av den sjuttonde kapitalpåfyllnaden av IDA. En av de centrala frågorna som behandlades i samband med översynen var möjligheten att skapa en större finansieringshävstång med hjälp av IDA:s egna resurser. Detta skulle kunna generera uppemot 20 miljarder US-dollar per år i ytterligare utlåningsmedel, antingen genom användning av IDA:s garantiinstrument eller genom upplåning på de internationella kapitalmarknaderna. För att behålla IDA:s finansiella stabilitet skulle upplåningen på kapitalmarknaden dock förutsätta utlåning med viss vinstmarginal, vilket skulle omöjliggöra utlåning till de fattigaste länderna. Utlåning till dessa länder förutsätter att IDA även i framtiden fylls på med biståndsmedel i samma utsträckning som tidigare. Då flera stora givare har en ansträngd resurssituation framstår det dock som osannolikt att givarnas gemensamma bidrag till kommande kapitalpåfyllnader kommer att ligga på samma nivå som föregående år. Fortsatta diskussioner om användningen av olika slags hävstänger kommer att föras 2016 i samband med förhandlingarna om den 18:e kapitalpåfyllnaden av IDA. Som svar på mottagarländernas ökade efterfrågan på finansiering, och den svagare viljan hos medlemsländerna att bidra med medel har utvecklingen gått mot att ge viss tillgång till icke-förmånliga lån även för IDA:s verksamhetsländer.

Utlåningen från AfDB ökade kontinuerligt under redovisningsperioden, från 47,2 miljarder kronor 2013 till 55,4 miljarder kronor 2014 och 73,2 miljarder kronor 2015. Utbetalningstakten har dock minskat något under samma period. År 2015 genomfördes en halvtidsöversyn av AfDB:s facilitet för subventionerad utlåning (AfDF) som ett led i bankens 13:e kapitalpåfyllnad. Bland annat diskuterades omfattande förändringar för att förbättra intern och extern effektivitet i AfDF, i syfte att möjliggöra för ökad utlåning till både låg- och medelinkomstländer.

AsDB:s styrelse fattade under budgetåret 2014 beslut om finansiering om totalt ca 114,3 miljarder kronor, varav 87,2 miljarder kronor utgjorde lån från bankens ordinarie resurser och 27,1 miljarder kronor bestod av lån och gåvomedel till regionens fattigaste länder. Bankens fem största lånemottagare 2014 var Indien, Pakistan, Kina, Vietnam och Indonesien.

IDB har beslutat att bankens olika instrument för utlåning till den privata sektorn ska slås samman och bilda en ny organisation, kallad NewCo, inordnad under Interamerikanska investeringsstyrelsen (IIC). NewCo påbörjade sin verksamhet i januari 2016. Syftet med inrättandet av organisationen är att banken på ett mer ändamålsenligt sätt ska kunna rikta sig både till statliga och icke-statliga aktörer för att skapa en större hävstångseffekt, genom kombinerad utlåning till den offentliga och den privata sektorn, och därmed uppnå bättre resultat.

EBRD:s utlåning har endast ökat marginellt jämfört med föregående redovisningsperiod, men det har skett en stor förändring av den geografiska inriktningen på bankens utlåning. EBRD:s utlåning till länderna i södra och östra medelhavsområdet och Turkiet har ökat kraftigt, medan utlåningen i EBRD:s i bl.a. Östeuropa och Kaukasus inte har ökat i samma takt och utlåningen till Ryssland har minskat kraftigt. År 2014 och 2015 godkände EBRD Kina, Libyen och Libanon som medlemsländer, Egypten som verksamhetsland, samt Cypern och Grekland

som tidsbegränsade verksamhetsländer. Även Libanon har ansökt om att bli verksamhetsland.

CEB:s utlåning har ökat marginellt, jämfört med föregående rapporteringsperiod. Målet om att 60 procent av utlåningen ska gå till de s.k. målgruppsländerna (i huvudsak Central- och Östeuropa) har uppfyllts.

Den kapitalhöjning i EIB som godkändes 2012 medförde att banken fram till början av 2015 kunde öka sin utlåning till projekt kopplade till tillväxt och sysselsättning med ca 60 miljarder euro. Beslutet om etablerandet av Efsi har inneburit att EIB:s sammanlagda utlåning legat kvar på en i stort sett oförändrad nivå 2015, dvs. omkring 600 miljarder kronor. Cirka 90 procent av utlåningen sker till projekt inom EU. År 2014 och 2015 har utlåningen till Sverige (tecknade lån) uppgått till ca 15 miljarder kronor per år. Omkring 10 procent av EIB:s utlåning har gått till utlåning utanför EU. Detta är en oförändrad andel jämfört med tidigare perioder. Merparten av utlåningen utanför EU har skett till kandidatländer och potentiella kandidatländer till EU samt till andra länder i EU:s närhet.

På grund av EU:s ekonomiska sanktioner mot Ryssland godkänner sedan juli 2014 varken EBRD, EIB eller NIB nya investeringar i Ryssland eller i ryska offentliga dotterägda bolag utanför landet. Sedan maj 2014 har inte heller Världsbanksgruppen godkänt några nya lån till Ryssland. Detta har i sin tur påverkat institutionernas projektportföljer. Efter att EBRD upphört med investeringar i Ryssland har exempelvis Turkiet tagit över platsen som EBRD:s största verksamhetsland. NIB:s andel utlåning till icke-medlemsländer minskade till följd av att investeringar i Ryssland eller ryska dotterägda bolag inte längre godkänns, samtidigt som utlåning till medlemsländerna ökade. Detta har sammantagit lett till att den totala utlåningsvolymen är oförändrad jämfört med föregående rapporteringsperiod. Den minskade utlåningen till icke-medlemsländer kan även förklaras av att banken inte godkänt nya lån till Kina sedan en översyn av utlåningen till landet 2014 visat på en rad brister. Slutsatserna av översynen var bl.a. att banken hade otillräcklig kunskap om lokala marknadsförhållanden och saknade en tydlig strategi för uppföljning av projekten, samt att det fanns varningstecken om korruption.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att institutionernas utlåning bör återspegla deras uppdrag och kompetensfördelar, samtidigt som den bör anpassas efter behoven i världsekonomin. Vidare bör utlåningen ha ett högt mervärde i förhållande till annan utlåning. Ett högt mervärde innebär att finansiering från de internationella finansiella institutionerna erbjuder direkta eller indirekta förmåner (finansiella eller icke-finansiella) som inte kan erhållas på marknaden till rimliga villkor. Det finansiella mervärdet av utlåningen från de internationella finansiella institutionerna består vanligtvis av lägre ränta, långa löptider, utlåning i lokal valuta och att utlåning kan erbjudas i fall då det saknas möjlighet till finansiering på kapitalmarknaderna. De internationella finansiella institutionerna kan

även erbjuda annat slags mervärde, exempelvis teknisk expertis eller förbättrad efterlevnad av standarder. Ett högt mervärde uppnås exempelvis då marknadsmisslyckanden åtgärdas och då institutionerna bidrar till ökade utvecklingseffekter eller till positiv inverkan på miljön eller klimatet.

4.2 Institutionernas resurssituation

Under 2014 beslutades den 17:e kapitalpåfyllnaden för IDA, om 52,1 miljarder US-dollar. Därefter har inbetalningar av kapitalpåfyllnaden påbörjats. AfDB, AsDB, IBRD, IDA och IDB har dessutom 2014 och 2015 erhållit delbetalningar med anledning av de kapitalpåfyllnaderna av gåvomedel och kapitalökningar som beslutades 2011, 2012 och 2013. År 2015 inleddes även den tolfte kapitalpåfyllnaden av AsDB:s fond för förmånliga lån och gåvor till de fattigare länderna i regionen, Asian Development Fund (AsDF). Mot bakgrund av ett uppskattat behov av ökad utlåning via AsDB beslutades 2015 om en sammanslagning av huvuddelen av AsDF:s verksamhet, fonden för lån och gåvomedel till regionens fattigare länder samt bankens ordinarie kapitalresurser för lån till medelinkomstländer. Sammanslagningen ska ske 2017 och innebär att tillgångar i form av fordringar på lån tidigare utställda av AsDF till medlemsländerna och betalningar som avser dessa lån ska överföras till balansräkningen för AsDB:s ordinarie resurser. Detta innebär att AsDB:s kapitalbas ökar från ca 19 miljarder US-dollar till ca 53 miljarder US-dollar och medför på sikt en avsevärd ökning av bankens utlånings- och gåvomedelskapacitet till såväl låg- som medelinkomstländer. Tack vare sammanslagningen räknar AsDB med att kunna öka den förmånliga utlåningen till regionens fattigaste länder med ca 39 procent 2017–2020. Den återstående verksamheten i AsDF efter sammanslagningen kommer att utgöras av givarfinansierad verksamhet, med enbart gåvomedelsfinansiering till ett begränsat antal AsDF-länder.

Bildandet av NewCo innebär också ett behov av ett kapitaltillskott i IIC. Ett beslut om kapitalökning i IIC fattades av guvernörerna i samband med IDB:s årsmöte i Busan i mars 2015. Sverige kommer att delta i denna kapitalökning och inbetalning av kapital väntas ske fr.o.m. 2016.

I maj 2015 beslutade EBRD:s och NIB:s respektive guvernörsstyrelser att den del av bankens garantikapital som varit tillfällig sedan den senaste kapitalhöjningen 2010 skulle göras permanent.

År 2014 godkändes en kapitalhöjning i Europeiska investeringsfonden (EIF), där EIB är majoritetsägare. Kapitalhöjningen innebär att EIF:s kapital ökade med 50 procent, till 4,5 miljarder euro. Motivet till kapitalhöjningen var att EIF:s verksamhet, som fokuserar på att stödja små och medelstora företag, innovation och jobbskapande, till följd av finanskrisen hade ökat mer än vad som förutsetts. Kapitalhöjningen syftade till att täcka EIF:s kapitalbehov fram till 2020. EIB:s bidrag till kapitalhöjningen i EIF hade enbart en marginell påverkan på EIB:s kapitaltäckningsgrad.

IMF har tillgång till utlåningskapital från flera källor. Först och främst används de permanenta s.k. kvotmedlen som alla medlemsländer bidrar

med. Om IMF befarar att dessa medel inte räcker för att finansiera utlåningen har fonden möjlighet att aktivera det multilaterala låneavtalet New Arrangements to Borrow (NAB). NAB aktiveras halvårsvis efter godkännande av medlemsländerna och var aktiverad 2014 och 2015. När den fördubbling av kvotmedlen som beslutades 2010 träder i kraft under 2016 kommer NAB minska i motsvarande grad, vilket innebär att IMF får en resursbas som i större utsträckning består av permanenta medel. För att skapa ytterligare säkerhet i en världsekonomi med stora risker utfärdade 35 medlemsländer, däribland Sverige, med början 2012, bilaterala lån om ca 392 miljarder US-dollar till IMF. Syftet var att temporärt stärka fondens utlåningskapacitet för att kunna möta ett potentiellt högre lånebehov i efterdyningarna av finanskrisen. I december 2012 godkände riksdagen att Riksbanken ingick ett låneavtal med IMF om motsvarande ca 79 miljarder kronor (bet. 2012/13:FiU17, rskr. 2012/13:52). Avtalet löpte inledningsvis i två år, med möjlighet till förlängning två gånger med ett år i taget, dvs. en maximal löptid om fyra år. Eftersom betydande risker i världsekonomin kvarstod efter två år var det motiverat att förlänga de bilaterala lånen. Riksbankens direktion har därför godkänt förlängningar av det ovan nämnda lånet, som nu löper fram till februari 2017.

I samband med Världsbanksgruppens organisationsförändring antogs i februari 2014 en ny finansiell modell för att stärka gruppens utlåningskapacitet. Modellen omfattar ökade utlåningsmarginaler, höjd utlåningsgräns för enskilda länder och ökade avgifter för utlåning över den tidigare utlåningsgränsen, kostnadsbesparingar om minst 400 miljoner US-dollar fram t.o.m. den 30 juni 2016, en översyn av Världsbanksgruppens samlade utgifter samt genomförande av en ny process för budgetbeslut och strategisk planering.

Sedan 2012 har de stora kreditvärderingsinstituten sänkt CEB:s kreditbetyg från AAA till AA+, framför allt eftersom CEB har en låg andel inbetalt kapital i förhållande till sitt garantikapital jämfört med andra internationella finansiella institutioner, men även på grund av att kreditportföljen försvagats till följd av nedgraderingar av stora låntagarländer. Kreditvärderingsinstituten har samtidigt konstaterat att CEB:s tillgångar håller en hög kvalitet och att banken har ett välutvecklat system för riskhantering. Kreditbetyget kvarstår, men bedöms inte ha haft någon större påverkan på CEB:s upplåningsmöjligheter och därmed inte heller på dess utlåningsverksamhet.

NIB är den enda av de internationella finansiella institutionerna som delar ut eventuell vinst till medlemsländerna. Detta sker efter godkännande av guvernörsstyrelsen efter att avsättning gjorts till bankens förebyggande reserver. NIB uppfyllde 2014 och 2015 villkoren för vinstutdelning. Utdelningen till medlemsländerna uppgick 2014 till 55 miljoner euro, varav ca 21 miljoner euro tilldelades Sverige.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna ska ha tillräckliga resurser för att även i ekonomiskt och finansiellt turbulenta perioder kunna bidra till finansiell stabilitet och ekonomisk utveckling i

medlemsländerna. De internationella finansiella institutionernas utlåning ska ha ett mervärde jämfört med privata aktörer. Risknivån bör vara förenlig med att institutionerna har ett kreditbetyg som möjliggör en upplåning med bästa villkor på den internationella kapitalmarknaden. Utlåningsvolymen bör vara underordnad det höga mervärdet och uppfyllnaden av respektive institutions mandat.

Regeringen välkomnar den planerade sammanslagningen av AsDF och AsDB:s ordinarie kapitalresurser. Det är viktigt att banken tillvaratar den betydande potential som en förstärkt utlåningskapacitet innebär och bibehåller sitt fokus på fattigdomsbekämpning. Det är vidare angeläget att långivningen till asiatiska låginkomstländer inte minskar som en följd av sammanslagningen. Samtidigt får bankens sociala och miljömässiga standarder för utlåningen inte urvattnas och den ökade utlåning som sammanslagningen möjliggör måste ske på ett sätt som inte äventyrar låntagarnas skuldållbarhet.

Det är viktigt att IMF har tillräckliga resurser för att kunna tillgodose de behov av finansiellt stöd som uppstår hos länder med betalningsbalansproblem, inte minst för att skapa förtroende på de internationella finansmarknaderna för att IMF kan hantera krissituationer och motverka att länder tvingas ställa in sina betalningar.

Regeringen anser att det är viktigt att tvärgående verksamhetsområden, såsom jämställdhet och miljö, tilldelas tillräckligt med resurser, både i form av finansiering och rätt kompetens, för att säkerställa att de får genomslagskraft i de internationella finansiella institutionerna och kan bidra till resultat i verksamhetsländerna.

4.3 Förändringar i institutionernas låneramverk

Institutionernas låneramverk innehåller regler för de olika låneformerna. Den utökade långivningen till följd av den ekonomiska och finansiella krisen, och behovet av att förebygga framtida kriser, har, tillsammans med en ökad efterfrågan på stöd i samband med naturkatastrofer och ebolautbrottet samt en förstärkt resultatstyrning, lett till ett behov av att förändra institutionernas låneramverk.

I IMF har ett antal förändringar av lånefaciliteterna riktade till låginkomstländerna gjorts 2014 och 2015. Taket för utlåning till enskilda länder i IMF:s faciliteter för låginkomstländer har höjts med 50 procent, samtidigt som fokus på de allra fattigaste länderna har ökat. IMF har också förlängt räntefriheten för utlåning i den facilitet som stödjer sviktande stater och länder som drabbats av naturkatastrofer och epidemier.

Världsbanksgruppen har ett resultatbaserat låneinstrument, där lån till mottagarlandets regering betalas ut först när vissa resultat har uppnåtts. Programmet är inriktat på att stärka mottagarlandets institutioner. År 2015 ökades utlåningsutrymmet för detta program för de nästkommande tre åren till 15 procent av den totala utlåningen för IBRD och IDA.

År 2014 godkände AfDB:s styrelse en förändring i bankens policy för utlåning, som syftade till att öka lånevolymen och minska riskerna genom ökad diversifiering av låneportföljen. Förändringen innebar att

även låginkomstländer gavs möjlighet att låna från den facilitet som riktar sig till medelinkomstländer och som används för att ge icke-subventionerade lån. Den nya policyn omgärdas av ett antal regler. Det är endast låginkomstländer med en hållbar skuldsituation som kan beviljas lån till de icke-subventionerade, hårdare villkoren. Förändringen motiveras av att efterfrågan är hög från flera låginkomstländer och att dessa har utvecklat sin förmåga att hantera lån med hårdare villkor, men också av att förändringen kommer att bidra till att förstärka bankens finansiella ställning genom en större riskspridning (detta trots att de låntagare som tillkommer i genomsnitt har ett något lägre kreditbetyg). I takt med att flera av de stora låntagarna i framför allt Nordafrika har fått sin kreditvärdighet sänkt har bankens finansiella ställning blivit något mer osäker. Bankens höga kreditbetyg (AAA) har dock inte varit ifrågasatt.

År 2015 godkände EBRD en medelsiktig verksamhetsplan för 2016–2020, som anger bankens strategiska inriktning för perioden och kommer att styra de långsiktiga målen. Enligt verksamhetsplanen ska banken fokusera på de sektorer där den har ett tydligt mervärde, främst gröna investeringar och investeringar i energisäkerhet, främjande av små och medelstora företag, entreprenörskap och innovation, infrastruktur samt kapitalmarknader. Banken kommer också att öka sitt fokus på att främja sektorreformer genom s.k. policydialoger. De prioriterade geografiska områdena 2016–2020 är de verksamhetsländer och regioner som är minst utvecklade i termer av övergång till marknadsekonomi, dvs. länderna i EU:s östra närområde, Centralasien och västra Balkan. Utlåningen till dessa områden, som redan utgör den största delen av bankens portfölj, avses ökas marginellt. Utlåningen till Turkiet samt södra och östra medelhavsområdet har redan ökat något, men avses ökas ytterligare. En ökning av EBRD:s årliga utlåningsvolym om ca 15–20 procent avses genomföras i slutet av femårsperioden.

År 2014 godkändes det externa lånemandat som reglerar huvuddelen av EIB:s utlåning till länder utanför EU 2014–2020. Merparten av utlåningen under det externa mandatet sker till kandidat- och potentiella kandidatländer till EU samt till andra länder i EU:s grannskap. Det externa mandatet omfattar dock även viss utlåning till Asien, Latinamerika, Centralasien och Sydafrika. EU-budgeten garanterar 65 procent av utlåningen under det externa mandatet. EIB utvecklade 2014 och 2015, i vissa fall tillsammans med framför allt Europeiska kommissionen, även andra typer av instrument för finansiering av exempelvis forskning, utveckling och innovation, medfinansiering av strukturfondsbidrag och energieffektiviseringar. Vidare innebär etableringen av Efsi ett nytt inslag i EIB:s verksamhet. Det har tidigare förekommit program där EU-budgeten garanterar en del av risken i de projekt som EIB finansierar. Omfattningen på garantin inom Efsi är emellertid betydligt större än i dessa fall.

CEB beslutade i november 2013 om en ny utvecklingsplan för 2014–2017. I samband med detta beslut reviderades också bankens lånepolicy. Den nya policyn ledde till en relativt kraftig ökning av projekt i s.k. mikroföretag samt i små och medelstora företag genom s.k. finansiella

Skr. 2015/16:145 intermediärer¹, normalt lokala banker, 2014 och 2015. Även NIB prioriterar dessa företag i sin uppdaterade strategi.

Regeringens prioriteringar

Regeringen ställer sig bakom besluten om nya låneformer och låneramverk och välkomnar att institutionerna anpassar sig till aktuella utmaningar. Det är viktigt att institutionerna ställer adekvata krav på ekonomiska reformer i de länder, kommuner eller företag som söker extern finansiering. Kraven måste vara utformade efter de enskilda låntagares förutsättningar och stödja verksamhetsländers ägarskap över sin egen utveckling. Anpassning efter verksamhetsländernas egna utvecklingsstrategier och användning av deras egna system är centrala principer för utvecklingseffektivitet.

Regeringen välkomnar förändringen av AfDB:s lånepolicy. En ökad tillgång till relativt billig finansiering även för låginkomstländer är viktigt för att upprätthålla och förstärka tillväxten på den afrikanska kontinenten. Det är dock angeläget att ökningen av utrymmet för utlåning sker på ett ansvarsfullt sätt och att den inte riskerar att skapa nya skuldkriser. Därför är det viktigt att gedigna analyser av ländernas förmåga att hantera en ökad skuldbörda genomförs i nära samverkan med Världsbanksgruppen och IMF.

Regeringen stödjer även investeringsplanen för Europa, där Efsi deltar, som syftar till att öka investeringarna i EU-länderna, och därmed bidra till bättre förutsättningar för fler jobb och högre tillväxtpotential. Regeringen anser att det är viktigt att EIB:s roll förblir central, att styrformerna inte begränsar bankens självständighet, att alla projekt granskas och bedöms av EIB, samt att garantier och finansiering beviljas på transparenta och objektiva grunder.

Regeringen stödjer EBRD:s nya femåriga verksamhetsplan och har särskilt välkomnat dess fokus på projekt där bankens deltagande har ett mervärde, vilket bl.a. omfattar gröna investeringar, samt dess förstärkning av bankens policydialog.

Regeringen har gett stöd till CEB:s ökning av antalet projekt riktade till mikroföretag samt små och medelstora företag, men har understrukit att dessa, i likhet med CEB:s övriga projekt, måste ha ett tydligt socialt mervärde i förhållande till privata långivare. Regeringen har även välkomnat NIB:s fokus på samma företag.

¹ Finansiella intermediärer är bolag i länder eller skattejurisdiktioner där den aktuella investeringen inte kommer att genomföras, men som är involverade antingen genom att investeringen kanaliseras via bolaget i landet/jurisdiktionen eller genom att det företag som mottar investeringen har ett ägarbolag placerat i landet/jurisdiktionen.

5.1 Demokrati och mänskliga rättigheter

Demokrati och mänskliga rättigheter ingår inte formellt i mandaten för de internationella finansiella institutionerna, med undantag för EBRD, som har i uppdrag att bedriva verksamhet i länder som utvecklas i riktning mot att tillämpa demokratiska principer. Även om institutionerna inte har direkta uppdrag att arbeta med mänskliga rättigheter, har de i praktiken länge arbetat med frågor som bidrar till demokrati och åtnjutandet av mänskliga rättigheter, exempelvis genom sitt arbete inom områden som hälsosystem, jämställdhet, utbildning, miljö, klimat och institutionella reformer.

En översyn av Världsbanksgruppens styrdokument om miljömässiga och sociala standarder inleddes 2012, och arbetet förväntas fortsätta under hela 2016. Dessa minimistandarder har varit viktiga för att integrera mänskliga rättigheter i bankens verksamhet. I EBRD:s sociala och miljömässiga policy, som omarbetades 2014, förstärktes bl.a. kraven på hänsynstagande till mänskliga rättigheter i bankens projekt.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att Sverige ska vara en tydlig röst i världen för de mänskliga rättigheterna. Samarbetet med de internationella finansiella institutionerna, som är centrala aktörer för att främja ökad tillväxt, utrota fattigdom och bidra till utveckling, är ett viktigt verktyg för detta. Regeringens utvecklingssamarbete med institutionerna tar sin utgångspunkt i, och präglas av, ett rättighetsperspektiv och fattiga människors perspektiv på utveckling. Rättighetsperspektivet innebär att mänskliga rättigheter och demokrati ska ses som grundläggande för utveckling. Ett sådant förhållningssätt innebär att diskriminerade, exkluderade och marginaliserade individer och grupper synliggörs inför varje insats. Syftet är att alla människor, oavsett kön, ålder, funktionsnedsättning, etnisk tillhörighet, religion och andra trosuppfattningar, sexuell läggning samt könsöverskridande identitet eller uttryck, ska kunna åtnjuta sina rättigheter. Fattiga människors perspektiv på utveckling innebär att fattiga kvinnors, mäns och barns situation, behov, förutsättningar och prioriteringar ska vara utgångspunkten för fattigdomsbekämpning samt för främjandet av en rättvis och hållbar utveckling. I detta ingår också ett aktivt arbete med sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, vilket regeringen under flera år har verkat för i förhållande till de internationella finansiella institutionerna. Regeringen anser att det är institutionernas ansvar att se till att deras projekt inte bryter mot mänskliga rättigheter genom exempelvis diskriminering eller exkludering. Regeringen förväntar sig att de internationella finansiella institutionerna respekterar de skyldigheter som klientländerna har under internationell rätt och därför avstår från att stödja aktiviteter som kan bidra till att bryta dessa.

För att främja mänskliga rättigheter i Världsbanksgruppen har regeringen bidragit med ytterligare medel till Nordic Trust Fund (NTF),

som är en fond inom Världsbanksgruppen med syfte att främja mänskliga rättigheter i bankens arbete. Trots att referenser till mänskliga rättigheter har mött och möter stort motstånd från vissa medlemsländer inom Världsbanksgruppen har NTF:s arbete blivit ett viktigt verktyg för att påverka hela bankens verksamhet. Målet är att NTF på lång sikt inte ska behövas, då mänskliga rättigheter i framtiden bör vara en del av bankens mandat.

Regeringen verkar också för att de internationella finansiella institutionerna ska ha tydliga och starka regelverk för miljömässiga och sociala standarder för investeringsprojekt. Dessa bör framhålla vikten av att respektera mänskliga rättigheter, inklusive ILO:s kärnkonventioner och FN:s mänskliga rättigheter och vägledande principer för företag. Regeringen ser dock ett värde i att utvecklingsbankerna har engagemang även i länder där demokratin är mindre utvecklad, så att dessa inte utesluts ur världssamfundet. I samband med översynen av Världsbanksgruppens styrdokument för sociala och miljömässiga standarder har regeringen framhållit att översynen bör mynna ut i en förstärkning av bankens regelverk, bl.a. i form av tydligare krav på hänsyn till de mänskliga rättigheterna.

5.2 Jämställdhet

Det finns en växande insikt i de internationella finansiella institutionerna om betydelsen av jämställdhet mellan kvinnor och män för att främja ekonomisk och social utveckling. År 2014 och 2015 antog AfDB, EBRD och Världsbanksgruppen jämställdhetsstrategier. Även de andra internationella finansiella institutionerna har utökat sitt arbete för att främja jämställdhet.

IMF har som uttalad ambition att stärka sitt arbete på jämställdhetsområdet. Det innebär bl.a. att fonden vid utvärderingen av enskilda länder i ökande grad ska belysa jämställdhetsaspekter på ekonomin, exempelvis det kvinnliga arbetskraftsdeltagandets betydelse för ekonomisk tillväxt. IMF har under redovisningsperioden publicerat rapporter om bl.a. diskriminering i nationell lagstiftning, inkomstskillnader och kvinnligt arbetskraftsdeltagande.

Världsbanksgruppens jämställdhetsstrategi omfattar såväl dess externa arbete som interna strukturer. Ambitionen för integreringen av jämställdhetsarbetet på land- och regional nivå, särskilt i sviktande stater, men även i arbetet med den privata sektorn, har höjts. I den 17:e kapitalpåfyllnaden av IDA utgör jämställdhet ett av fyra prioriterade områden. På forskningsområdet arbetar Världsbanksgruppen med att öka kunskapen om hur kvinnors ekonomiska egenmakt, röst, deltagande och aktörskap kan främjas. Som en del av detta arbete har legala hinder för kvinnors deltagande i näringslivet för fjärde gången kartlagts i 173 länder, genom IFC:s initiativ Women, Business and the Law. Världsbanksgruppen arbetar även på en övergripande nivå med att öka tillgången till könsuppdelad data och jämställdhetsstatistik.

År 2014 antog AfDB en ny organisationsövergripande strategi för jämställdhet. Strategin betonar vikten av att minska skillnaderna i ekono-

miska förutsättningar mellan könen genom att stärka kvinnors lagliga rättigheter, inklusive äganderätt, ökat fokus på kvinnors ekonomiska egenmakt samt förstärkt kunskapsbas i läntagarländerna och ökade insatser för kapacitetsuppbyggnad inom jämställdhetsområdet. Dessutom ska strategin förstärka det interna jämställdhetsarbetet.

I syfte att förstärka EBRD:s jämställdhetsarbete godkändes 2015 bankens första jämställdhetsstrategi. Strategin fokuserar på att främja kvinnors tillgång till finansiering, sysselsättning samt infrastruktur och kommunal service. Större vikt läggs dessutom vid jämställdhet i samband med bankens bedömning av projekt och en jämställdhetsindikator har för första gången inkluderats i dess resultatramverk.

AsDB har gjort vissa framsteg på jämställdhetsområdet sedan den befintliga jämställdhetsstrategin antogs 2013. Banken använder bl.a. landspecifika genomförandeplaner för jämställdhetsintegrering och dess resultatramverk innehåller flera krav på specifika jämställdhetsindikatorer och könsuppdelad data.

År 2014 och 2015 ökade IDB antalet projekt som främjar jämställdhet och har introducerat könsuppdelade indikatorer, för att säkerställa att de positiva effekterna av bankens verksamhet kommer alla till del, oavsett kön. IDB:s jämställdhetsarbete har fokuserat på att hantera en rad mycket viktiga frågor, bl.a. våld mot kvinnor, kvinnligt ledarskap, ekonomisk egenmakt och jämställdhet, samt det fortsatta arbetet med att motverka negativa könseffekter och bristande mångfald i projekt som IDB stödjer.

CEB, EIB, NIB och NEFCO har inga explicita jämställdhetsstrategier och saknar redovisning av antalet projekt som på olika sätt främjar jämställdhet. Bankernas miljömässiga och sociala ramverk föreskriver dock att jämställdhet ska beaktas i vissa processer.

Flera av de internationella finansiella institutionerna har påbörjat ett mer aktivt arbete med att främja den interna jämställdheten i institutionerna. Det finns dock i dagsläget relativt få kvinnliga höga chefer inom institutionerna. I AfDB ingår inter jämställdheten i bankens nya jämställdhetsstrategi. På internationella kvinnodagen 2015 meddelade Världsbanksgruppens president att gruppen ska bli certifierad enligt EDGE (Economic Dividends for Gender Equality), som är en treskalig global standard för jämställdhet på arbetsplatser. Detta väntas leda till ökad jämställdhet på banken, bl.a. genom fler kvinnor på höga chefsposter. I dagsläget innehas ca 38 procent av de högre chefsposterna av kvinnor. EBRD har en långsiktig vision om att 50 procent av bankens höga chefsposter ska innehas av kvinnor. I dagsläget är ca 30 procent av de högre cheferna kvinnor. Ingen av de åtta medlemmarna i EIB:s ledningsgrupp är kvinnor och andelen kvinnor som rekryteras till chefsnivå i EIB ligger alltså på omkring en tredjedel. I AfDB är ca 31 procent av cheferna kvinnor. AsDB:s högsta ledning består enbart av män, men totalt är andelen kvinnor på chefspositioner 26 procent. I NIB är andelen kvinnor på chefsposter 25 procent.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna bör integrera jämställdhetsfrågor i all sin verksamhet och koppla jämställdhet

till de tre dimensionerna av hållbar utveckling; miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbar utveckling. Exempelvis är det viktigt att jämställdhetsaspekter inkluderas i institutionernas satsningar på miljö, klimat och energi, då det oftast är kvinnor som drabbas hårdast av miljöförstöringar och klimatförändringar. Kvinnor och män har vanligen olika roller i samhället, de interagerar olika i miljön och påverkas därför även olika mycket och på olika sätt av miljö- och klimatförändringar. Utöver kvinnors egenmakt ska exempelvis kvinnors ekonomiska rättigheter, ekonomiska inflytande och deltagande i beslutsfattande främjas. Aktivt och produktivt arbete för kvinnor bör prioriteras, liksom verksamhet som syftar till att öka kvinnors möjligheter att som företagare avancera från små till medelstora och stora företag. De internationella finansiella institutionerna ska vidare främja jämställdhetsintegrering i budgetprocesser och resursfördelning.

Regeringen välkomnar de framsteg som har gjorts på jämställdhetsområdet i flera av institutionerna och har varit pådrivande i framtagandet av jämställdhetsstrategierna i AfDB, EBRD och Världsbanksgruppen, samt för att jämställdhet ska prioriteras inom IDA. Regeringen anser dock att jämställdhetsarbetet måste utvecklas ytterligare. Regeringen har bl.a. uppmanerat EIB och NIB att i högre utsträckning än tidigare beakta jämställdhet i sin utlåning. Det är viktigt att de jämställdhetsstrategier som godkänts genomförs fullt ut och följs upp, samt att jämställdhet integreras i institutionernas bedömningsverktyg. Målsättningen i AsDB:s jämställdhetsstrategi och dess genomslag i den operativa verksamheten kan fortfarande förbättras. Vidare är det viktigt att tillräckliga resurser allokeras och att personalen utbildas för att genomföra jämställdhetsstrategierna i de internationella finansiella institutionerna.

Regeringen har, genom att lyfta jämställdhetsaspekten i dialogen med IMF och förespråka att jämställdhet är makroekonomiskt relevant, bidragit till att frågan fått större utrymme inom fondens verksamhet. Att jämställdhetsaspekter nu inkluderas i artikel IV-konsultationer är ett tecken på att fondens ökade fokus på jämställdhet har fått genomslag i dess kärnverksamhet.

Finansministern deltar sedan våren 2015 i ett nätverk för finansministrar som strävar efter jämställdhet och som träffas i samband med IMF:s och Världsbanksgruppens årsmöten. Nätverket samordnas av Världsbanksgruppen i samarbete med UN Women.

Regeringen anser även att de internationella finansiella institutionerna ska föregå som goda exempel genom att arbeta med jämställdhet inom den egna organisationen, bl.a. vid lönesättning och rekrytering. Regeringens arbete på detta område har fått visst genomslag i AfDB, EBRD, IMF och Världsbanksgruppen.

Regeringen välkomnar att flera internationella finansiella institutioner har påbörjat arbete med att förbättra jämställdheten inom den egna organisationen, men anser att det finns utrymme att göra mer. Tydliga målsättningar, samt en tydlig strategi och tidsplan för att uppnå målen, bör tas fram. De institutioner som hittills inte har fastställt tydliga mål och handlingsplaner för den interna jämställdheten bör göra detta.

De internationella finansiella institutionerna spelar en viktig roll i det globala miljö- och klimatarbetet, både som finansiärer och kunskapsförmedlare. Institutionerna är bl.a. betydande aktörer inom sektorer som har stor miljö- och klimatpåverkan, såsom energi och infrastruktur. De kan, genom sin finansiering, fungera som katalysatorer för att stimulera ökade privata investeringar på området och är centrala aktörer för att stödja verksamhetsländernas genomförande av sina nationella åtaganden i Parisavtalet.

IMF finansierar inte enskilda projekt och gör därför inga bedömningar av eventuella miljöeffekter av sin finansiering. Däremot bedriver fonden arbete på klimatområdet inom ramen för sitt mandat. IMF anser att en korrekt prissättning, såsom en koldioxidskatt eller liknande instrument, är avgörande för att begränsa utsläppen av växthusgaser. Fonden har under hösten 2015 beslutat att bistå sina medlemsländer med teknisk assistans och bilateral övervakning i syfte att bidra till att minska klimatförändringarna. Detta kan exempelvis innefatta råd om hur länder bäst utformar sina bränsleskatter, sin skatteadministration eller energi-prissättning. IMF bistår även med expertis gällande klimatförändringarnas effekter på finansiell stabilitet och samarbetar med Världsbanksgruppen, OECD och FN:s miljöprogram för att främja dialogen mellan medlemsländerna.

Flera internationella finansiella institutioner har kraftigt ökat sina ambitioner när det gäller miljö- och klimatrelaterade insatser. Inför klimatförhandlingarna i Paris höjde exempelvis flera av institutionerna sina mål för miljö- och klimatinvesteringar. Exempelvis beslutade AsDB att fördubbla klimatinvesteringarna till 2020, till 6 miljarder US-dollar. AfDB slog fast att stödet till klimatfinansiering skulle tredubblas och senast 2020 uppgå till minst 5 miljarder US-dollar per år. Världsbanksgruppen åtog sig att öka sin klimatfinansiering med en tredjedel till 2020. Finansieringen skulle då uppgå till 29 miljarder US-dollar per år. EIB annonserade att banken avsåg att öka sin utlåning till klimatprojekt, som andel av den totala utlåningen till utvecklingsekonomier, från 25 procent till 35 procent, vilket skulle innebära en total klimatutlåning till utvecklingsländer om ca 2 miljarder euro per år. EBRD höjde målet för gröna investeringar för 2016–2020, från 25 procent till 40 procent av den totala utlåningen. Det nya målet motsvarar 18 miljarder euro för kommande femårsperiod, vilket är lika mycket som bankens finansieringar av detta slag under den tidigare tioårsperioden. EBRD beslutade även att vid bankens bedömningar av projekt öka den vikt som läggs vid hur investeringen bidrar till en övergång till en grön ekonomi.

År 2015 antog EIB för första gången en klimatstrategi. I strategin bekräftas det tidigare målet om att 25 procent av EIB:s totala utlåning ska gå till klimatprojekt. Bankens klimatarbete under de kommande åren ska enligt strategin fokusera på att öka effekten av EIB:s klimatfinansiering, bygga motståndskraft mot klimatförändringar, samt integrera klimathänsyn i alla EIB:s standarder, metoder och processer. År 2014 gjordes dessutom en översyn av den gräns för hur stora utsläpp ett enskilt energiprojekt får ha för att EIB ska tillåtas låna ut medel till

projektet. Det beslutades dock att gränsen skulle ligga kvar på en oförändrad nivå (550 gram koldioxid per kWh).

Hållbar utveckling är ett tvärgående perspektiv i Världsbanksgruppens övergripande strategi från 2013. Detta reflekteras också i gruppens nya organisation, där klimat är ett av fem tvärgående verksamhetsområden, med egen budget och personal. Detta innebär bl.a. att klimatfrågor ska genomsyra alla IDA:s landstrategier, policyer och investeringar. Av Världsbanksgruppens energiinvesteringar under 2014 investerades 3,6 miljarder US-dollar i förnybar energi, medan 1,3 miljarder US-dollar investerades i fossila bränslen.

AsDB:s klimatfinansiering syftar till att främja investeringar i förnybar energi, energieffektivisering och miljömässigt hållbara transportlösningar. Klimatinvesteringar görs även i anpassningsåtgärder för att bl.a. motverka att översvämningar sker och stärka beredskapen för sådana händelser, samt för att hjälpa länderna i regionen att bygga upp en mer klimatsäker infrastruktur och vidta andra åtgärder för att stärka katastrofberedskapen. AsDB gjorde 2015 en utfästelse om att fördubbla sin årliga klimatfinansiering till 6 miljarder US-dollar till 2020. År 2014 uppgick AsDB:s klimatfinansiering till 3,2 miljarder US-dollar. AsDB verkar i den region där både folkmängden och utsläppsnivåerna är högst. Flera länder i regionen riskerar långtgående konsekvenser av klimatförändringar och naturkatastrofer. Därför har AsDB under redovisningsperioden allokerat ytterligare resurser för projekt som syftar till att förebygga och hantera naturkatastrofer.

NIB:s investeringar på miljö- och klimatområdet ökade 2014, men minskade något 2015. I snitt gick under redovisningsperioden ungefär 40 procent av bankens långivning till projekt med positiv miljö- och klimatpåverkan. I sin uppdaterade strategi anger NIB att banken ska öka ansträngningarna för att identifiera finansiellt hållbara projekt på miljöområdet. NIB uppskattar att de projekt som banken finansierade 2014 bidrog till en årlig reduktion av koldioxidutsläpp om 261 000 ton.

CEB:s verksamhet syftar till att skapa socialt mervärde, främst genom lån med fokus på ett antal områden som hållbar tillväxt, social sammanhållning och integration av migranter. Miljö utgör ett av CEB:s fyra fokusområden. År 2014 gick 17,4 procent av bankens totala investeringar till miljörelaterade projekt.

Flera internationella finansiella institutioner har ytterligare intensifierat sina insatser när det gäller förnybar energi och energieffektivisering samt blivit mer restriktiva avseende investeringar i fossil energi, i synnerhet vad gäller kolkraft. Ett flertal av institutionerna bidrar även med tekniskt stöd och rådgivning till länder för att exempelvis underlätta utfasning av subventioner av fossil energi. År 2015 investerade EBRD totalt ca 3 miljarder euro i hållbar energi, med fokus på energieffektivitet och förnybar energi, vilket motsvarar 30 procent av bankens totala investeringar. Dessa investeringar bedöms leda till årliga utsläppsminskningar om drygt 7 miljoner ton koldioxid. Av de lån som EIB:s godkände 2015 utgjordes ca 26,5 procent av utlåning till klimatåtgärder. Detta motsvarar en utlåning om ca 188,2 miljarder kronor, varav ca 31,1 miljarder kronor gick till förnybar energi. Även IDB har ökat andelen investeringar i förnybar energi, från 53,8 procent av de totala energiinvesteringarna 2014 till 68

procent 2015. AfDB:s ambition är att andelen investeringar i förnybar energi ska öka från 10 procent 2012–2014 till 46 procent 2015–2017. Skr. 2015/16:145

Några av de internationella finansiella institutionerna arbetar även med innovativa klimatfinansieringslösningar. Bland annat har AfDB, EBRD, EIB, NIB och Världsbanksgruppen sedan flera år tillbaka emitterat s.k. gröna obligationer, som används för att finansiera investeringar i framför allt förnybar energi, energieffektivitet och miljöprojekt.

Regeringens prioriteringar

För att nå klimatkonventionens och Parisavtalets skärpta mål att hålla den globala temperaturökningen väl under två grader, samt att sträva efter att begränsa denna ökning till 1,5 grader, är det viktigt att det sker ökade insatser för att begränsa utsläppen av växthusgaser. En global omställning till förnybar energi och ett samhälle med låga koldioxidutsläpp är en förutsättning för att klara klimatmålen. Insatser på miljö- och klimatområdet kan även bidra till att bekämpa fattigdom och främja fred.

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna har en viktig roll vid genomförandet av klimatavtalet samt i att främja en miljö- och klimatområdet hållbar utveckling, genom att integrera miljö- och klimatfrågor i sina verksamheter och bidra till att uppfylla de internationella åtagandena om klimatfinansiering på 100 miljarder US-dollar årligen fr.o.m. 2020. Det handlar dels om att stödja insatser som direkt syftar till att skydda miljön och minska negativ klimatpåverkan, dels om att säkerställa att man i samband med investeringar med andra syften även beaktar behovet av miljöhänsyn. Regeringen har verkat för att de nya miljö- och klimatrelaterade strategier som har antagits ska ha en hög ambitionsnivå, med tydliga målsättningar och ramverk för att följa upp resultaten. Regeringen anser även att de internationella finansiella institutionerna ska bidra med teknisk assistans och expertis på området, bl.a. för att fasa ut subventioner av fossila bränslen samt förebygga, hantera och minska utsattheten för miljökatastrofer.

Regeringen vill se en tydlig ambitionshöjning när det gäller de internationella finansiella institutionernas energiinvesteringar. Regeringen anser att institutionernas investeringar i och stöd till fossil energi på sikt bör fasas ut. Detta bör ske genom att institutionerna avsevärt minskar sitt stöd till sådana investeringar, och betydligt ökar investeringar i förnybar energi. Regeringen anser att institutionerna ska anta ambitiösa och tidsatta mål för att öka andelen förnybar energi. Institutionerna bör även aktivt bidra till en global utfasning av subventioner av fossila bränslen. För att åstadkomma förändring har regeringen agerat proaktivt, bl.a. i samband med kapitalöversyner, bilaterala möten och löpande styrelsearbete, men även vid beslut om enskilda projekt. Regeringen vill också se betydligt skärpta kriterier för internationella finansiella institutioners investeringar i kol, olja och gas. En grundläggande utgångspunkt ska vara att institutionerna inte ska stödja icke-konventionella fossila energikällor som exempelvis skifferolja, skiffergas, tjärsand, bitumen och andra utsläppsintensiva energikällor. Åtgärder för att öka energieffektiviseringen, i syfte att minska utsläppen, ska också prioriteras.

I EIB har regeringen verkat för att det generella målet om andelen klimatprojekt som andel av den totala utlåningen ska höjas och för att gränsen för hur stora utsläppen får vara vid energiprojekt ska sänkas. I EBRD har regeringen verkat för att målet att 40 procent av de totala investeringarna ska gå till gröna investeringar uppnås tidigare än 2020. Regeringen har hittills inte vunnit gehör för dessa ståndpunkter i institutionerna, men kommer att fortsätta driva dessa frågor.

Under NIB:s strategidiskussion 2014 och 2015 beslutades på regeringens initiativ att banken ska öka ansträngningarna för att identifiera ekonomiskt och finansiellt hållbara projekt på miljöområdet. Förutsättningar ska även skapas för att bättre kunna utvärdera investeringarnas miljöeffekter och mervärde.

Regeringen har även verkat för att institutionerna ska utveckla, stödja och kanalisera innovativ miljö- och klimatrelaterad finansiering samt främja marknadsmekanismer som bidrar till en mer koldioxidnsål utveckling, inklusive prissättning på utsläpp av växthusgasar.

5.4 Sviktande och konfliktdrabbade länder

I juni 2015 beräknades 60 miljoner människor vara på flykt på grund av konflikter, förföljelser eller annat våld. Detta är den högsta siffran någonsin. Enbart 2014 tvingades 13,9 miljoner människor lämna sina hem, vilket motsvarar 42 500 personer om dagen. Sedan 2011 har antalet konflikter ökat och konflikten i Syrien har fördjupats ytterligare. Under de senaste tre decennierna har antalet extremt fattiga som lever i s.k. sviktande stater fördubblats, och siffran förväntas fördubblas igen till 2030. Uppfyllnaden av millenniemålen är som lägst i sviktande stater. Av sammanlagt 50 sviktande stater har 20 uppfyllt ett eller flera av målen. Fler än fyra av fem sviktande stater har inte nått målen att halvera den extrema fattigdomen eller halvera antalet personer som inte har tillgång till säkert dricksvatten. De internationella finansiella institutionerna spelar en viktig roll för att bidra till ökad stabilitet i dessa situationer och för att bistå länder att ta sig ur en ond cirkel av återkommande konflikter och våld.

Under redovisningsperioden har Världsbanksgruppen varit en viktig aktör och partner i sviktande och konfliktdrabbade länder. Världsbanksgruppen har haft en betydelsefull roll inom OECD:s internationella nätverk för konfliktdrabbade och sviktande stater och varit framträdande inom ramen för den internationella dialogen om fredsbyggande och statsbyggande. Sviktande stater har varit ett särskilt fokusområde för de två sista kapitalpåfyllnaderna i IDA, vilket inneburit att banken numera särskilt arbetar med bl.a. drivkrafterna bakom sårbarhet och konflikt, och stärker finansieringen till sviktande och konfliktdrabbade stater. Även IFC har fortsatt att öka sitt stöd till och stärka sitt arbete med de privata sektorerna i sviktande och konfliktdrabbade länder. Världsbanksgruppens arbete med sviktande stater drivs framför allt via en tvärgående enhet för sårbarhet, konflikt och våld. Viljan för att driva Världsbanksgruppens arbete med sviktande stater framåt finns på högsta nivå inom banken. Sedan den omorganisation av banken som ägde rum 2014 har denna

ambition inte matchats med tillräckliga finansiella resurser och kvalificerad personal. Ett arbete pågår dock för att förbättra situationen.

År 2014 antog AfDB en ny strategi för sitt arbete i sviktande och konfliktdrabbade stater, som bl.a. innebär att en sårbarhetsanalys nu görs inom ramen för alla bankens landstrategier. Samma år godkändes stöd på sammanlagt ca 530 miljoner US-dollar till sviktande och konfliktdrabbade länder. Detta inkluderar regionala initiativ som syftar till att minska sårbarheten och stärka motståndskraften i bl.a. Sahel-regionen och på Afrikas horn.

Av AsDB:s verksamhetsländer klassas 9 som sårbara och präglade av konflikter. Av dessa är 7 ö-stater i Stilla havet, där sårbarheten främst utgörs av ett isolerat läge, en liten befolkning och utsatthet för konsekvenser av klimatförändringar. De övriga länderna är Nepal och Afghanistan. AsDB har under den senaste tvåårsperioden ökat resursallokeringen för länder drabbade av konflikter och katastrofer.

IMF:s styrelse fattade, i samband med konferensen om utvecklingsfinansiering i Addis Abeba 2015, beslut om att se över fondens tekniska stöd till sviktande och konfliktdrabbade stater. Avsikten var att göra stödet mer effektivt och skraddarsytt. I dessa länder består IMF:s tekniska stöd ofta av institutionsbyggande, exempelvis att bygga upp och utbilda tjänstemän på centralbanker och skattemyndigheter. Vidare fattade styrelsen beslut om att höja utlåningstaket och förlänga räntefriheten i IMF:s facilitet för sviktande stater och stater som befinner sig i andra destabiliserande situationer.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att berörda internationella finansiella institutioner ska vidta åtgärder för att förbättra och öka sitt stöd till sviktande och konfliktdrabbade länder. De institutioner som bedriver verksamhet i dessa miljöer måste agera snabbt och flexibelt, samt stärka sin samverkan med andra aktörer, exempelvis FN. De internationella finansiella institutionerna bör ha ett ökat fokus på kvinnors deltagande som aktörer för fred, inom sin freds- och statsbyggande verksamhet. Det är viktigt att institutionerna uppmärksammar behovet av en länk mellan humanitär verksamhet och långsiktigt stöd.

Regeringen välkomnar AfDB:s, AsDB:s och Världsbanksgruppens ambitioner avseende sviktande och konfliktdrabbade länder. Det är viktigt att ett konfliktperspektiv genomsyrar institutionernas verksamhet och att länken mellan humanitär verksamhet och långsiktigt stöd stärks. Därför är det välkommet att en sårbarhetsanalys nu görs inom ramen för AfDB:s samtliga landstrategier.

I de senaste förhandlingarna om resultatförstärkningar för AfDB, AsDB och IDA har regeringen drivit, och fått gehör för, att sviktande stater ska vara särskilda fokusområden för kapitalpåfyllnaderna. Detta kommer regeringen även att driva i de förhandlingar som inleds 2016.

5.5 God samhällsstyrning

Med begreppet god samhällsstyrning avses framför allt en väl fungerande offentlig förvaltning, med goda finansiella och juridiska system. En sådan förvaltning förutsätter att det finns ett system för att upptäcka och beivra korruption och andra former av maktmissbruk. Flera av de internationella finansiella institutionerna arbetar med att främja god samhällsstyrning och antikorrupsionsarbete. Detta sker genom institutionernas höga krav på integritet, antikorrupsion samt motverkan av penningtvätt och terroristfinansiering i de projekt och företag som institutionerna investerar i, genom policydialog med myndigheter och genom tekniskt stöd.

I samband med den 17:e kapitalpåfyllnaden av IDA åtog sig Världsbanksgruppen att mäta utvecklingen av institutionell kapacitet och samhällsstyrning i gruppen. Under redovisningsperioden har indikatorer för dessa mätningar introducerats. År 2015 beslutade Världsbanksgruppen även om att 2017 års World Development Report ska handla om god samhällsstyrning. Denna rapport ska publiceras hösten 2016 och förväntas bidra till bankens framtida arbete på området.

År 2014 lanserade EBRD initiativet Investment Climate and Good Governance för att ytterligare stärka sitt arbete för att främja ett förbättrat affärsklimat och effektiva nationella institutioner. Inom ramen för detta initiativ har EBRD bl.a. stött etableringen av en affärsombudsman i Ukraina, till vilken företag kan vända sig med klagomål mot myndigheters agerande. År 2015 beslutade EBRD att stärka sin policydialog. Målet är inte endast att öka dialogen, utan även att prioritera bättre och sätta in mer resurser, förbättra analysen och stärka det interna systemet för uppföljning, koordinering och styrning av dialogen. Dessutom ska EBRD stärka samarbetet med andra internationella aktörer för att öka policydialogens genomslag i verksamhetsländerna, utveckla bankens rådgivande tjänster och bättre koppla nya finansiella produkter till policyreformer.

God samhällsstyrning är ett av fem prioriterade områden i AfDB:s övergripande tioåriga strategi för 2013–2022. Arbetet konkretiserades i en ny strategi för samhällsstyrningsarbetet, som antogs 2014. Strategin anger en delvis ny ansats för arbetet på området. Från att tidigare ha haft en förhållandevis snäv inriktning på offentlig ekonomiförvaltning breddar den nya strategin inriktningen till att även inkludera motverkande av olagliga finansiella flöden, en ansvarsfull hantering av intäkter från länders naturresurser och andra närliggande frågeställningar som är aktuella i ett stort antal afrikanska länder.

För att bekämpa korruption har IDB uppdaterat sin institutionella strategi, som nu även ställer skarpare krav på kapacitet hos stater att säkerställa effektivitet och öppenhet i institutioner. Krav ställs även på att staterna främjar jämställdhet och skyddar minoritetsgrupper genom att tillämpa lagar som förbjuder diskriminering. Den uppdaterade strategin omfattar hela IDB-gruppens verksamhet, inklusive NewCo.

Regeringen anser att det är nödvändigt att ha en god samhällsstyrning och stabila, välfungerande institutioner, som bygger på principer om öppenhet och demokrati samt respekt för mänskliga rättigheter, för att främja en effektiv användning av resurser, hållbar utveckling och ett väl fungerande samhällssystem. De internationella finansiella institutionerna har en särskilt viktig roll för att stärka de delar av dessa system som rör offentlig finansiell förvaltning och näringsverksamhet. Med sina omfattande resurser och kunskaper kan institutionerna även stärka myndigheternas förmåga på ett stort antal områden, exempelvis genom förbättrade regelverk för utvinning av råvaror och inhemsk skatteuppbörd, ett demokratiskt ansvarsutkrävande och reglering av marknader. För att få största möjliga genomslag i sitt arbete med att främja en god samhällsstyrning är det viktigt att de internationella finansiella institutionerna även bedriver policydialoger och koordinerar sina insatser med andra internationella organisationer.

Regeringen har tillsammans med den nordisk-baltiska valkretsen i Världsbanksgruppen i flera år drivit frågan om samhällsstyrning och en stark rättsstat. Det är tack vare detta påverkansarbete som World Development Report 2017 kommer att handla om god samhällsstyrning och vikten av en stark rättsstat. Regeringen har även varit pådrivande för EBRD:s förstärkta arbete för att främja bl.a. ett förbättrat affärsklimat och effektiva nationella institutioner.

5.6 Skatteområdet

På FN:s konferens om utvecklingsfinansiering i Addis Abeba 2015 fastslogs att de internationella finansiella institutionerna har en viktig roll att spela i arbetet med att finansiera den globala utvecklingsagendan. Utvecklingsbankerna förväntas exempelvis bidra till att förbättra länders kapacitet att öka sin inhemska resursmobilisering genom att investera i uppbyggnaden av, och förtroendet för, sin skatteadministration. Enligt slutsatserna från konferensen ska institutionerna också öka sina insatser för att motverka korruption och skatteflykt.

För de internationella finansiella institutionerna är transparens på skatteområdet en aktuell fråga, bl.a. vid projekt som innefattar investeringar i den privata sektorn. För att undvika att företag som institutionerna finansierar inte betalar skatt i sina verksamhetsländer eller ägnar sig åt penningtvätt och/eller finansiering av terrorism har flera av institutionerna, däribland CEB, EBRD, EIB, NIB och Världsbanksgruppen, infört regelverk för att hantera detta. Regelverken behandlar även investeringar i den privata sektorn genom intermediärer. Riktlinjerna anger att jurisdiktioner där projektmottagare och finansiella intermediärer är baserade måste leva upp till den internationella standard för öppenhet och informationsutbyte på skatteområdet som har utarbetats av Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes (Global forum). Det finns dock ett visst utrymme för undantag. I EBRD, EIB och Världsbanksgruppen får undantag göras om jurisdiktionen vidtar åtgärder för att uppfylla Global forums standarder inom

en nära framtid. NIB kan i vissa undantagsfall tillåta transaktioner i sådana jurisdiktioner, exempelvis om de används för att undvika dubbelbeskattning. EBRD, EIB, NIB och Världsbanksgruppen gör dock inga nya investeringar i Global forums svartlistade jurisdiktioner.

Övriga institutioner har inga explicita krav på att Global forums utvärderingar ska vara vägledande för vilka jurisdiktioner de får ha verksamhet i. De genomför dock i regel grundliga utvärderingar av projekt som innefattar intermediärer för att säkerställa att det inte finns någon avsikt att undanhålla medel från beskattning. Exempelvis har AsDB ingen särskild policy för investeringar i icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, men varje projekt bedöms med hänsyn till Global forums standarder. Detta innebär att sannolikheten för att AsDB använder intermediärer som bryter mot Global forums standarder är mycket liten.

Regeringens prioriteringar

Regeringen verkar för ökad öppenhet och informationsutbyte på skatteområdet för att minimera möjligheten för företag och privatpersoner att undanhålla medel från beskattning. Detta är framför allt viktigt för att undvika kapital- och skatteflykt från låg- och medelinkomstländer, där många av de aktuella institutionerna är verksamma. Med anledning av detta har regeringen betonat vikten av en strikt tillämpning av regelverken och att institutionernas regelverk säkerställer att Global forums internationella standard på området efterföljs. Regeringen välkomnar att CEB, EIB, EBRD, NIB och Världsbanksgruppen har anpassat sina regelverk efter Global forums standarder, något som regeringen tidigare uppmanat institutionerna att göra. Regeringen anser också att möjligheterna till att göra undantag från regelverken ska vara högst begränsade.

Regeringen driver även att de internationella finansiella institutionerna ska bidra till kapacitetsuppbyggnad i låg- och medelinkomstländers skatteförvaltningar.

6 Institutionella frågor

6.1 Inflytandefrågor

Sedan FN:s internationella konferens om utvecklingsfinansiering i Monterrey 2002 finns ett långsiktigt mål om att öka låg- och medelinkomstländernas inflytande i både IMF och Världsbanksgruppen. Som en följd av antagandet av detta mål godkände IMF 2010 en ny fördelning av de permanenta resurserna, de s.k. kvoterna, som avgör medlemsländernas röststyrka. För Sveriges del innebar beslutet att landets röststyrka minskade med 0,07 procentenheter till 0,91 procent. Ikraftträdandet av denna omfördelning har dock dragit ut flera år på tiden. Detta förväntas ske under 2016, efter att USA:s kongress 2015 godkänt beslutet. En ny, kraftigt försenad, översyn av IMF:s kvoter

kommer att inledas 2016. Målet är att översynen ska vara klar i slutet av 2017. I samband med beslutet om kvotomfördelning 2010 gick de europeiska länderna med på att minska de europeiska avancerade ekonomiernas representation i IMF:s styrelse med två ledamöter. Merparten av detta åtagande har redan uppfyllts genom sammanslagning av europeiska valkretsar och rotation mellan länder på befintliga europeiska styrelseplatser. Europeiska kommissionen har även lagt fram ett förslag om att senast 2025 samla alla euroländer i en gemensam valkrets. Dessförinnan är en föreslagen interimslösning att separera euroländerna från de andra länderna och skapa flera valkretsar som enbart innehåller euroländer. Detta kan ses som en del av planerna på ett generellt utvidgat eurosamarbete.

Även Världsbanksgruppen gjorde, som en följd av besluten på konferensen i Monterrey, reformåtaganden både vid gruppens årsmöte 2008 och dess vårmöte 2010. Förändringarna innebar att låg- och medelinkomstländernas röststyrka ökade med 3,1 procentenheter till 47,2 procent i IBRD och med 6,1 procentenheter till 39,5 procent i IFC. För Sveriges del minskade röststyrkan från 0,92 till 0,85 procent i IBRD och från 1,12 till 1,02 procent i IFC. Världsbanksgruppens styrelse utökades också från 24 till 25 styrelseledamöter. Den nya ledamoten tillsätts av de afrikanska länderna. Ytterligare reformer är att vänta under de närmsta åren. Vid Världsbanksgruppens årsmöte 2015 antogs principer för fortsatta inflytandereformer i banken som innebär att en översyn av fördelningen av kapitalandelarna ska ske vart femte år, och baseras på en dynamisk och transparent formel för kapital- och röstfördelning. Enligt tidsplanen ska en sådan formel vara färdig till årsmötet 2016. Därefter kommer en kapitalöversyn att göras för IBRD och IFC. Baserat på kapitalöversynerna ska sedan ett beslut fattas om ett eventuellt kapitaltillskott vid årsmötet 2017.

EBRD har 2014 och 2015 sett över direktörsstyrelsens sammansättning, i syfte att öka verksamhetsländernas inflytande. Direktörsstyrelsen presenterade 2015 ett förslag till styrelsereform för guvernörsstyrelsen. Förslaget fick 73,25 procent av rösterna, men antogs inte eftersom ett godkännande kräver 75 procent av röststyrkan.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att det är angeläget att förhandlingar om förändrat inflytande sker inom ramen för institutionernas egna organ, så att alla länder ges möjlighet till insyn och inflytande i processen. Regeringen stödjer de processer som initierats i några av institutionerna för att långsiktigt stärka låg- och medelinkomstländernas inflytande, baserat på utvecklingen i världsekonomin.

Regeringens utgångspunkt är att medlemsländernas inflytande i institutionerna ska återspegla deras relativa vikt i världsekonomin. För att skapa incitament för medlemsländerna att ge bidrag till institutionerna bör dock även finansiella bidrag påverka graden av inflytande. Samtidigt bör de fattigaste ländernas inflytande värnas. Dessa principer anser regeringen ska vara vägledande i Världsbanksgruppens arbete med att utarbeta en dynamisk och transparent formel för kapital- och röstför-

delning. Även andra variabler kan vara viktiga, beroende på institution och mandat. I IMF bör exempelvis även graden av ekonomisk öppenhet beaktas. I nästa översyn av IMF:s kvoter är det dock viktigt att IMF:s resursbehov, snarare än inflytandefrågorna, är avgörande för en eventuell ny kvothöjning.

Regeringen stödde förslaget till styrelserreform i EBRD och var delaktig i att ta fram ett samlat förslag för att öka verksamhetsländernas inflytande i banken.

6.2 Styrningsfrågor

De reformer av de internationella finansiella institutionerna som har beslutats under rapporteringsperioden inbegriper bl.a. strategiska mål, decentralisering och effektivitet. Några av institutionerna har godkänt nya långsiktiga strategier, som fastställer nya strategiska mål för verksamheten, medan andra har genomfört översyner av sina befintliga långsiktiga strategier.

Världsbanksgruppen har en ny organisation sedan den 1 juli 2014. I och med omorganisationen flyttades tyngdpunkten från bankens regionala enheter till 14 kunskapsområden, där den samlade expertisen inom respektive område finns. Utöver detta finns även fem tvärgående enheter, vars expertis ska kunna användas inom alla kunskapsområden. Dessa enheter är bl.a. inriktade på frågor om jämställdhet, sviktande stater, sysselsättning, klimat och privata-offentliga partnerskap. Region-enheterna finns kvar, men verksamheten har reducerats till samordningsfunktioner. Syftet med reformen är att öka kunskapsöverföringen inom banken och mellan de regionala enheterna.

År 2015 godkände EBRD en medelsiktig verksamhetsplan för 2016–2020, som fastställer bankens strategiska inriktning för perioden och kommer att styra de långsiktiga målen. Enligt verksamhetsplanen ska banken fokusera på de sektorer där den har ett tydligt mervärde, främst gröna investeringar och investeringar i energisäkerhet, främjande av små och medelstora företag, entreprenörskap och innovation, infrastruktur samt kapitalmarknaden. De prioriterade geografiska områdena 2016–2020 är de verksamhetsländer och regioner som är minst utvecklade i termer av övergång till marknadsekonomi. Detta innebär ett fokus på länderna i EU:s östra närområde, Centralasien samt västra Balkan. EBRD kommer även kraftigt att utöka sin verksamhet i den nya verksamhetsregionen i södra och östra Medelhavet.

NEFCO:s mandat inbegriper att institutionen ska bidra till minskad miljöpåverkan från och i Östeuropa. Verksamheten fokuserar helt på miljöinvesteringar. År 2015 antogs en ny strategi, som ytterligare specificerar institutionens geografiska och tematiska fokus. NEFCO ska fortsättningsvis geografiskt prioritera Östersjön samt Arktis- Barentshavområdet, och tematiskt fokusera på investeringar i klimat och grön tillväxt.

AsDB, IDB och NIB har sett över sina strategiska ramverk. AsDB ska framöver tydligare fokusera på inkluderande tillväxt, hållbar utveckling och integration i regionen, samt ytterligare betona miljö- och klimat-

frågor. I samband med översynen av den långsiktiga strategin behandlades bankens kompetensfördel och roll i genomförandet av de globala målen för hållbar utveckling samt överenskommelserna i samband med konferensen om utvecklingsfinansiering i Addis Abeba och klimatkonferensen i Paris. IDB antog 2015 en uppdaterad institutionell strategi. Enligt strategin ska banken fokusera på att bekämpa fattigdom och ojämlikheter samt bidra till hållbar utveckling i regionen. NIB fastslog 2015 i samband med uppdateringen av sitt ramverk att utlåningen till små och medelstora företag ska öka, samt att andelen utlåning till icke-medlemsländer åter ska uppgå till 20 procent av den totala utlåningen. I framtiden ska de medel som är avsatta för utlåning till medlemsländerna också kunna användas för projekt i OECD-länder där de nordisk-baltiska länderna har ett tydligt intresse. Dessutom kommer en särskild facilitet för lån till projekt i Arktisområdet att skapas. Det tydliggjordes även att de två huvuduppgifterna, miljö och konkurrenskraft, ska prioriteras lika och att NIB ska vidta ytterligare åtgärder för att identifiera projekt på miljöområdet. Banken avser att börja vidta dessa åtgärder 2016.

EIB såg 2014 över hur direktörsstyrelsens arbete skulle kunna effektiviseras. Arbetet utmynnade bl.a. i ett beslut om att användningen av skriftliga procedurer vid enskilda projektbeslut skulle utökas för att styrelsens arbete skulle kunna fokusera på policyfrågor, såsom strategier för olika delar av bankens verksamhet, och att en permanent arbetsgrupp för styrningsfrågor skulle etableras under styrelsen.

IDB har infört formuleringar i regelverket för val av bankens president som begränsar antalet perioder som samma president får väljas till två perioder om vardera fem år.

AfDB valde en ny president under 2015. I maj avgick Donald Kaberuka från Rwanda efter maximala två mandatperioder och tio år som chef. Han efterträddes av Akinwumi Adesina från Nigeria, som valdes i en öppen och transparent process på AfDB:s årsmöte i maj 2015. År 2014 flyttades bankens högkvarter dessutom tillbaka till Abidjan i Elfenbenskusten från det temporära högkvarteret i Tunis, dit man omlokaliserat 2003 i samband med inbördeskriget i Elfenbenskusten. Flytten har genomförts utan större störningar i verksamheten och ca 87 procent av personalen har valt att stanna kvar i organisationen och följa med till Abidjan.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att det är viktigt att de internationella finansiella institutionernas långsiktiga strategier innehåller tydliga prioriteringar, att verksamheten inriktas på de områden där behovet är som störst och i de sektorer där respektive institution har ett tydligt mervärde. Det är även viktigt att följa upp genomförandet av strategierna och att resultatramverken uppdateras i linje med dessa.

Regeringen stödde AfDB:s nyvalde presidents kandidatur. En svensk representant hade rollen som förste viceordförande i bankens guvernörsstyrelse inför och under årsmötet 2015, och bidrog till att säkerställa en ordnad utfrågning av kandidaterna, samt ett väl genomfört val.

6.3 Sociala och miljömässiga standarder

De internationella finansiella institutionernas sociala och miljömässiga policyer syftar till att säkerställa att institutionerna håller en hög lägstanivå på de områden där deras verksamhet påverkar människor mest. Policyerna syftar bl.a. till att undvika föroreningar, främja biologisk mångfald samt säkerställa äganderätten och rätten till ersättning för markanvändning.

Världsbanksgruppen inledde 2012 en översyn av sina miljömässiga och sociala standarder, som alltjämt pågår. Översynen har enligt bankens ledning varit den mest omfattande i bankens historia. Bland annat har två samrådsomgångar ägt rum, där över 2 000 organisationer har lämnat synpunkter. Förhandlingarna har varit invecklade och dragit ut på tiden. Bankledningens avsikt är att styrelsen ska kunna ta ställning till ett nytt samlat styrdokument före sommaren 2016. Bland de frågor som har krävt omfattande diskussioner kan nämnas mänskliga rättigheter, skydd för urfolk, arbetstagares rättigheter, växthusgasutsläpp, jämställdhet samt användningen av låntagarländernas system och regelverk.

År 2014 omarbetade EBRD sin sociala och miljömässiga policy. Förändringarna syftade främst till att göra den tydligare och förenkla dess genomförande. Policyn har även förenklats för att tydliggöra roller, åtaganden och krav för banken, dess projekt och dess motparter. Kraven på hänsynstagande till mänskliga rättigheter och jämställdhet i bankens projekt, samt resurseffektivitet, har ökat. EU:s miljöstandarder ska, om inte andra standarder i det enskilda landet är mer ambitiösa, tillämpas och kopplingen till internationella fördrag och överenskommelser har stärkts. Kraven på när utsläpp av växthusgaser måste redovisas i projektdokument har också skärpts.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att ett omfattande och starkt regelverk för sociala och miljömässiga standarder är en bärande del av de internationella finansiella institutionernas mervärde; höga standarder förbättrar delaktigheten, kvaliteten och förutsägbarheten i bankernas projekt, och därmed hållbarheten i verksamheten.

Tillsammans med de övriga länderna i den nordisk-baltiska valkretsen har regeringen sökt upprätthålla en nära dialog med Världsbanksgruppens ledning och övriga styrelsemedlemmar. Regeringen har även fört en dialog med det civila samhället och deltagit i de särskilda samråd som banken har organiserat. I samband med översynen av gruppens standarder verkade regeringen bl.a. för att kopplingen till internationella avtal och överenskommelser, de mänskliga rättigheterna och jämställdhetsfrågor skulle stärkas. Regeringen anser vidare att Världsbanksgruppen bör följa internationella regelverk för arbetstagares rättigheter, genomföra mer långtgående åtgärder för att begränsa växthusgasutsläpp och höja målsättningarna för skydd av biologisk mångfald i projektområdena.

Regeringen var pådrivande i arbetet med att omarbeta EBRD:s sociala och miljömässiga policy och framhöll i samband med detta bl.a. att hän-

6.4 Ersättningssystem och personalfrågor

Institutionernas ersättningssystem har som mål att säkerställa att institutionerna är attraktiva och konkurrenskraftiga arbetsgivare, med tillräckligt kvalificerad personal, samtidigt som de är kostnadseffektiva. Den ersättning som institutionerna erbjuder sina anställda består i de flesta fall av en grundlön, ett antal förmåner, inklusive pension och sjukförsäkring, och, i en del institutioner, en prestationsbaserad löneandel. Ersättningssystemens utformning varierar mellan institutionernas personal och styrelserepresentanter. CEB, EIB och IDB är de enda av de internationella finansiella institutioner som behandlas i denna skrivelse där inte separata lönebeslut fattas. I dessa institutioner kopplas i stället lönebeslutet samman med beslutet om affärsplanen och den övriga administrativa budgeten. De flesta av institutionerna betalar dock ut bonusar, som kopplas till institutionens och individernas prestation.

EIB har beslutat om att utvidga rollen för styrelsens lönekommitté. Bland annat ska kommittén även kunna diskutera och föreslå förändringar inom hela bankens budget. Det har skett en succesiv ökning av antalet anställda som omfattas av EIB:s nya, prestationsbaserade lönesystem, som gäller för dem som anställts efter juli 2013. Vid utgången av 2015 omfattades ungefär en femtedel av de anställda av det nya lönesystemet. EIB har som följd av en ökad arbetsbelastning, som framför allt är föranledd av införandet av Efsi, genomfört omfattande nyanställningar. Det totala antalet anställda har ökat med mer än 10 procent sedan 2013.

Den mer genomgripande översynen av löne- och ersättningssystemet som AfDB inledde 2012 har ännu inte slutförts.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionernas ersättningssystem i högre grad ska vara jämförbara, kostnadseffektiva, prestationsbaserade, jämställda och transparenta. Regeringen har antagit en restriktiv position i samtliga institutioner när det gäller löneökningar. Vid beslut om löneutveckling är det viktigt att hänsyn tas till utvecklingen på relevanta jämförelsemarknader, och att den individuella lönen inte är automatiskt inflationsstyrd utan prestationsstyrd. All ersättning, inklusive lön, pension, bonus och andra förmåner, bör beslutas och redovisas gemensamt.

Regeringens restriktiva syn på löneökningar har i flera fall inneburit att Sverige under redovisningsperioden har lagt ned sin röst eller röstat nej till beslut om löneökningar för bankernas chefer, styrelseledamöter och/eller tjänstemän. Så skedde exempelvis i AsDB, EBRD, IDB, IMF och NIB 2014 och 2015. Regeringen har dessutom verkat för att löneökningar ska beslutas i särskild ordning, vid sidan av beslut om affärsplanen och den övriga administrativa budgeten i CEB, EIB och IDB.

6.5 Resultatstyrning och resultatredovisning

Ett flertal av institutionerna har under perioden genomfört förbättringar av sina resultatramverk. Exempelvis har EBRD förbättrat sina resultatramverk för både landstrategier och enskilda projekt för att dessa tydligare ska kopplas till den strategiska inriktningen i respektive landstrategi. Vidare har EBRD, IDA och AfDB beslutat om att införa fler jämställdhetsindikatorer i sina institutionella resultatramverk. EIB har i viss utsträckning harmoniserat de resultatramverk som gäller för utlåning inom respektive utanför EU. Vidare har den lista över vilka sektorer som kan bli föremål för utlåning setts över och breddats för att ligga i linje med det resultatramverk som finns för granskning av projekt inom ramen för Efsi. AsDB har fortsatt utvecklingen av sitt resultatramverk för att förbättra och förtydliga kopplingen mellan strategisk inriktning och resultat. IDA har utvecklat sitt resultatramverk och sin resultatrapportering. Detta har bl.a. lett till att institutionen tydligare ska redovisa vilka långsiktiga utvecklingsresultat som verksamheten bidrar till, samt att lärdomar från utvärderingar mer effektivt ska beaktas i dess löpande arbete. Som ett led i NIB:s uppdaterade strategi har beslut fattats om att bankens låneramverk 2016 bl.a. ska kompletteras med starkare ramverk för övervakning och utvärdering. NIB kommer att genomföra tematiska utvärderingar i syfte att stärka bankens mandatuppfyllnad i framtiden.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser det vara av yttersta vikt att de internationella finansiella institutionerna har resultatramverk som i största möjliga mån mäter effekten av verksamheten, och inte endast bankernas investeringsvolym, samt att resultatramverken används för kontinuerlig och systematisk uppföljning i organisationerna. Regeringen har betonat vikten av att inkludera tydliga indikatorer i ramverken, inklusive indikatorer för klimatvänlig energiframställning, samt att faktiska och mätbara mål ska formuleras för så många av indikatorerna som möjligt. Sverige har tillsammans med Storbritannien varit ordförande för en arbetsgrupp inom IDA som har bidragit till utvecklingen och utvärderingen av institutionens resultatramverk och resultatrapportering. Regeringen har i detta arbete understrukit behovet av tydlig redovisning och av att lärdomar dras från de utvärderingar som görs. Under NIB:s strategidiskussion fick regeringen gehör för sin ståndpunkt att ett starkare utvärderingsramverk borde inrättas i banken.

6.6 Transparens och anti-korruptionsarbete

Under redovisningsperioden har institutionernas öppenhet förbättrats. Dokumentationen av IMF:s övervakning har blivit alltmer transparent och 2014 godkände 97 procent av de medlemsländer som genomgick utvärderingar att huvuddokumentet publicerades. IMF lägger också stor vikt vid att verka för god samhällstyrning och motarbeta korruption i sin

rådgivning och tekniska assistans samt i sitt finansiella stöd. Inom ramen för IMF:s stödprogram till Ukraina har fonden exempelvis verkat för att motverka korruptionen i landet genom att stödja arbetet med nya lagar för offentlig upphandling och ett mer transparent skattesystem.

År 2014 godkände EBRD en ny allmän informationspolicy, som innebär ytterligare steg mot att förbättra transparensen i EBRD. Målet är att ge allmänheten största möjliga tillgång till information och dokumentation. Samtidigt finns regler som skyddar låntagarinformation som, med hänsyn till affärsrelationer, måste förbli konfidentiell.

EIB antog under 2015 en reviderad transparenspolicy. Förändringarna av policyn innebär bl.a. att EIB mer rutinmässigt ska publicera information om sina aktiviteter och att policyn i större utsträckning harmoniserats med det regelverk som finns för EU-institutionerna.

Under hösten 2015 godkände NIB en ny informationspolicy. Som exempel på förändringar kan nämnas att en ny process för hantering av klagomål kring informationsutlämningsärenden godkändes och att processen för informationsutlämning förtydligades.

I både EBRD och IDB har regelverken för val av presidenter förbättrats för att öka transparensen ytterligare, bl.a. genom krav på att information om nomineringar ska publiceras på institutionernas hemsidor.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att det är viktigt att institutionerna har starka regelverk för att motverka korruption och att åtgärder mot korruption integreras i institutionernas verksamhet. Regeringen verkar också för ökad transparens och öppenhet. Det finns fortfarande utrymme till förbättringar av institutionernas arbete på detta område. För att institutionerna ska vara trovärdiga är det viktigt att verksamheten präglas av stor öppenhet och att det är möjligt att få information om institutionernas styrning, strategier och verksamhet. Regeringen har varit pådrivande för ökad transparens i processerna för val av president i institutionerna, vilket har fått gehör.

7 Särskilda insatser

Institutionerna får, med sina breda mandat, ofta viktiga roller vid extraordinära händelser. Exempel på detta är institutionernas insatser med anledning av ebolautbrottet 2014, den aktuella flykting- och migrationssituationen, Greklands svaga ekonomiska återhämtning, den geopolitiska konflikten mellan Ryssland och Ukraina samt det senare landets ekonomiska kris 2014 och 2015.

7.1 Institutionernas stöd med anledning av ebolautbrottet

Ebolautbrottet 2014 medförde stora mänskliga, sociala och ekonomiska kostnader, framför allt för de tre värst drabbade länderna Guinea, Sierra Leone och Liberia. Utbrottet påverkade dock hela Västafrika. Utbrottet var det största och mest komplexa sedan sjukdomen upptäcktes 1976 och krävde enorma insatser från det internationella samfundet. En starkt bidragande faktor till utbrottets spridning kan kopplas till ländernas svaga hälsosystem och det faktum att det internationella hälsoreglementet inte hade genomförts. Detta reglemente ställer krav på länders kapacitet för att kunna förebygga, identifiera och hantera hälsohot såsom ebola.

Såväl AfDB, som IMF och Världsbanksgruppen reagerade snabbt på ebolakrisen. Världsbanksgruppen var drivande för att snabbt mobilisera både gruppens egna insatser och världssamfundets övriga resurser till de drabbade länderna. I december 2015 hade Världsbanksgruppen allokert ca 1,65 miljarder US-dollar till de tre värst drabbade länderna för åtgärder för att bekämpa epidemin och för återuppbyggnadsinsatser. En stor del av dessa medel (drygt 400 miljoner US-dollar) kom från det krishanteringsinstrument som skapats i samband med den senaste resursförstärkningen av IDA. Av dessa resurser gick omkring hälften till att bekämpa epidemin och hälften till insatser för att stödja och främja handel, investeringar och jobbskapande i Guinea, Liberia och Sierra Leone. Världsbanksgruppen etablerade också en särskild fond för insatser som syftar till att begränsa och hantera de sociala och ekonomiska effekterna av ebolakrisen.

AfDB beviljade tidigt drabbade länder ökat budgetstöd från den särskilda fond för krishantering som finns inom banken. Totalt har AfDB beviljat 214 miljoner US-dollar i stöd för bekämpning av ebola.

I samband med ebolautbrottet gav IMF nödlån på 130 miljoner US-dollar till Guinea, Liberia och Sierra Leone. Vidare inrättade IMF 2015, med anledning av ebolautbrottet, en särskild facilitet för att finansiera skuldlettningar till länder som drabbats av naturkatastrofer och epidemier.

Flera involverade institutioner drog lärdomen att det internationella samfundet måste vara bättre förberett för och kunna agera mycket snabbare vid utbrott av pandemier, för att undvika en exponentiell utveckling av katastrofen. Mot denna bakgrund samarbetar Världsbanksgruppen, Världshälsoorganisationen (WHO) och flera andra aktörer för att skapa en pandemisk krisfacilitet, som ska kunna användas vid framtida utbrott av pandemier och möjliggöra för det internationella samfundet att agera snabbt och samordnat. Finansiella resurser ska finnas tillgängliga så att utbildad hälsopersonal, utrustning och mediciner snabbt kan sättas in för att stoppa ett utbrott. Krisfaciliteten är under utveckling och planeras vara klar i maj 2016.

Regeringens prioriteringar

Regeringen välkomnar att de internationella finansiella institutionerna anpassar sin verksamhet till aktuella globala utmaningar, såsom det se-

naste ebolautbrottet, samtidigt som de har fokuserat på sina mandat och kompetensfördelar. Det är viktigt att ha en förebyggande ansats i detta arbete, dvs. kapacitetsbyggande stöd, såsom stöd för genomförandet av IHR, och inte enbart fokusera på medel till akut krishantering.

Sverige är en betydande givare till IDA och välkomnade att Världsbanksgruppen så snabbt frigjorde resurser ur fondens facilitet för krishantering för åtgärder för att bekämpa ebolaepidemin. Sverige godkände i november 2015 en påfyllnad av denna facilitet, eftersom de avsatta medlen redan hade förbrukats, bl.a. för bekämpningen av ebola.

7.2 Institutionernas stöd med anledning av flykting- och migrationssituationen

Genom att motverka och minska kriser som driver människor på flykt bidrar de internationella finansiella institutionerna till verksamhetsländernas långsiktiga utveckling. Flera internationella finansiella institutioner presenterade hösten 2015 initiativ för att hantera den kraftiga ökningen av antalet flyktingar till Europa, samt till Mellanöstern och Nordafrika (MENA-regionen). Dessa initiativ riktar sig på kort sikt i huvudsak till mottagningsländer i Syriens närområde samt transitländer och mottagningsländer i södra Europa. Exempelvis lanserade CEB en ny migrationsfond, som med gåvomedel ska kunna finansiera insatser av akut karaktär, t.ex. transit och mottagningscenter i medlemsländer som tar emot stora flykting- och migrationsströmmar. Fonden är under uppbyggnad och har hittills mottagit löften om bidrag om ca 18 miljoner euro. Målet är att nå 25 miljoner euro. Sverige bidrog i november 2015 med 5 miljoner kronor till fonden. Det svenska bidraget öronmärks till ändamål som klassas som bistånd i de nio medlemsländer som är godkända biståndsländer enligt OECD (Albanien, Bosnien och Hercegovina, Georgien, Kosovo, Moldavien, Makedonien, Montenegro, Serbien och Turkiet). Merparten av verksamheten har så här långt riktats till Makedonien och Grekland.

Även EIB tog hösten 2015 initiativ för att hantera flykting- och migrationssituationen. På kort sikt handlar det om att bidra med medel till den fond som CEB etablerat och bredda omfattningen på ett antal redan beviljade s.k. ramverkslån, så att de även kan användas till projekt kopplade till flyktingmottagande. Dessutom tillåts EIB finansiera upp till 100 procent av kostnaden i dessa projekt (normalt 50 procent), samtidigt som löptiden för vissa av lånen förlängs, jämfört med normal EIB-utlåning.

Världsbanksgruppen antog 2015 en ny strategi för MENA-regionen, som utvidgar bankens roll till att vara mer fredsfrämjande. Detta innebär en bred ansats, där samarbete och koordinering med andra utvecklingsbanker, FN-systemet och regionala aktörer ska förbättras. För genomförandet av denna strategi har banken föreslagit två nya finansieringsfaciliteter. En facilitet bygger på lån och bidrag, och riktar sig särskilt till de länder i MENA-regionen som mottagit ett stort antal flyktingar (även internflyktingar), exempelvis Jordanien och Libanon. Den andra faciliteten bygger på garantier från givarländerna som kan användas för att ge

länder i MENA-regionen lån till lägre ränta. Lånen är dock inte enbart inriktade på projekt för omhändertagande av flyktingar, utan framför allt på genomförande av bankens nya MENA-strategi.

EBRD har antagit en plan för att bidra till att hantera flykting- och migrationssituationen. EBRD planerar att finansiera projekt för 900 miljoner euro under 2016 och 2017, varav 500 miljoner euro genom EBRD-investeringar och 400 miljoner euro genom biståndsmedel. EBRD planerar för egen del att bidra med 100 miljoner euro i biståndsmedel genom en avsättning av en del av bankens vinst över tre år, om dess finansiella situation tillåter detta. EBRD kommer att fokusera på att dels stärka kommunal infrastruktur, såsom vatten, avlopp och avfallshandling, dels främja sysselsättning genom stöd till mikroföretag samt små och medelstora företag. Banken kommer att fokusera på Turkiet och Jordanien samt Libanon, under förutsättning att det senare landet godkänns som verksamhetsland. Banken kommer även att följa behovsutvecklingen i de andra verksamhetsländerna.

IMF:s mandat omfattar inte finansiellt stöd som riktar sig direkt till flykting- och migrationsinsatser i Europa. IMF:s beslut om att höja taket för utlåning till låginkomstländer, och förlänga den räntefria utlåningen i faciliteten som stödjer sviktande stater, är dock till nytta för låginkomstländer som är transit- eller mottagarländer. Utöver detta har IMF även lättat på kravet på budgetkonsolidering för Jordanien för att underlätta hanteringen av flyktingströmmarna från Syrien. Hösten 2015 gjorde fonden även en analys av flyktingsituationen i Europa, i syfte att ge en lägesbeskrivning och generella policyrekommendationer till de flyktingmottagande länderna. Bland annat rekommenderade IMF riktade arbetsmarknadsåtgärder, lönesubventioner, tillfälliga undantag för minimilöner, validering av kompetenser, stöd för egenföretagande och åtgärder för att öka migranternas geografiska mobilitet.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att det är viktigt att de internationella finansiella institutionerna anpassar sig till den nya migrations- och flyktingsituationen och vidtar åtgärder för att stödja verksamhetsländernas hantering av flyktingkrisen. Samtidigt är det angeläget att initiativen är i linje med institutionernas respektive mandat och fokuserar på områden där institutionernas verksamhet har ett mervärde, samt att institutionerna samordnar sina insatser och att policydialoger kopplas till verksamheten. Länken mellan humanitär verksamhet och långsiktigt utvecklings-samarbete måste stärkas.

7.3 Institutionernas stöd till Grekland

Grekland står ut som det EU-land med störst kvardröjande statsfinansiella problem efter den ekonomiska och finansiella kris som bröt ut 2008. Sommaren 2015 hamnade Grekland, som den första avancerade ekonomin någonsin, i dröjsmål med sina betalningar till IMF. Dröjsmålet kunde regleras inom en vecka med hjälp av nödlån från euroländernas

stabilitetsmekanism, ESM. I augusti 2015 beslutade Europeiska centralbanken (ECB), ESM och Europeiska kommissionen att godkänna Greklands begäran om ett tredje stödprogram om 86 miljarder euro. IMF har valt att avvakta med att besluta om ytterligare stöd och finansiering till Grekland till dess att den första översynen inom ramen för det tredje stödprogrammet genomförts. Ingen ny skuldållbarhetsanalys har gjorts sedan maj 2014, då Grekland formellt begärde stöd från IMF.

Flera andra internationella finansiella institutioner bedriver dock verksamhet i Grekland. År 2015 påbörjade EBRD och IFC tidsbegränsade verksamheter i Grekland. EBRD:s verksamhet är begränsad t.o.m. 2020 och fokuserar på att tillhandahålla finansiering till privat sektor, reform av banksektorn, samt stöd till privatisering. År 2015 investerade EBRD 300 miljoner euro i Grekland, främst genom att delta i återkapitaliseringen av de grekiska bankerna. IFC:s verksamhet i Grekland syftar till att återupprätta investerarnas förtroende för den grekiska marknaden och mobilisera fler investeringar. Inom ramen för detta har IFC, i likhet med EBRD, bidragit till återkapitaliseringen av systemviktiga banker i Grekland. IFC:s verksamhet i Grekland har också motiverats av Greklands viktiga roll för andra länder i regionen, där IFC och Världsbanksgruppen sedan tidigare är aktiva. EIB annonserade 2015 att banken avser att genomföra en särskild plan för att stödja den ekonomiska återhämtningen i Grekland. Planen innebär att EIB ska öka utlåningen till Grekland och bredda den till fler sektorer. Vidare ska EIB öka sina rådgivningsinsatser riktade till Grekland, för att förbättra genomförandet av projekt, och även öka sin fysiska närvaro på plats i landet. Planen kommer att genomföras i nära samarbete med Europeiska kommissionen och övriga internationella finansiella institutioner med verksamhet i landet.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutioner som bedriver verksamhet i Grekland bör fokusera på de sektorer där respektive institution har ett tydligt mervärde. Regeringen stödde att IFC och EBRD påbörjade sina tidsbegränsade verksamheter i Grekland.

7.4 Institutionernas stöd till Ukraina

Mot bakgrund av Ukrainas ekonomiska och finansiella kris godkände IMF:s styrelse i mars 2015 ett fyraårigt stödprogram till Ukraina om ca 17,5 miljarder US-dollar. En första utbetalning gjordes i direkt anslutning till att programmet godkändes och den andra utbetalningen gjordes i juli samma år. Det är det tredje IMF-programmet för Ukraina som beslutats sedan 2010. Programmet ersatte ett tvåårigt program som hade löpt sedan den 30 april 2014. Det nuvarande IMF-programmet sträcker sig över en längre tidsperiod än det tidigare, och är tydligare inriktat på Ukrainas medelsiktiga behov av strukturella reformer, jämfört med det tidigare mer kortsiktiga programmet. IMF-programmet till Ukraina innehåller åtgärden om åtgärder för att bl.a. bibehålla en

flexibel valuta, stabilisera den finansiella sektorn, sanera statsfinanserna, reformera energisektorn samt förbättra samhällsstyrningen och företagsklimatet. Programmet innehåller även åtgärder för att stödja särskilt utsatta grupper.

Även flera andra internationella finansiella institutioner med verksamhet i Ukraina har utökat sina ansträngningar och ambitioner. EIB har exempelvis som en del i Europeiska kommissionens stöd om 11 miljarder euro till landet, för att bidra till återuppbyggnaden av Ukraina, åtagit sig att låna ut 3 miljarder euro till landet 2014–2016. Det motsvarar en fördubbling av EIB:s normala utlåningsvolym till landet. EIB ska främst rikta sin utlåning till kommunal infrastruktur, energi, transport och den privata sektorn.

EBRD:s ambition har, trots de betydande riskerna, varit att utöka sin verksamhet i Ukraina, där banken främst fokuserar på reformer inom finanssektorn, energisektorn, samt stöd till företag, inklusive ett förbättrat affärsklimat. EBRD har kraftigt ökat sin utlåning i Ukraina och har under 2014 och 2015 lånat ut ca 2,2 miljarder euro.

Även NEFCO har utökat sin verksamhet i Ukraina, som i slutet av 2015 omfattade ca 80 miljoner euro i i form av avtalade och godkända projekt. Detta innefattar bl.a. ett antal kommunala projekt med stöd med stöd av garantier från svenska staten via Sida och stöd från den av de nordiska utrikesministrarna startade faciliteten för snabba energieffektiviseringsinsatser i östra Ukraina.

Flera internationella finansiella institutioner, inklusive EBRD, EIB och NEFCO, genomför projekt som stöds genom Energieffektiviserings- och miljöpartnerskapet för Östeuropa (E5P). Projekten har främst syftat till att öka energieffektiviteten, vilket också bidrar till minskat beroende av importerad gas från Ryssland.

Världsbanksgruppen beviljade 2014 och 2015 lån till Ukraina om ca 3,5 miljarder US-dollar. Detta innefattar både budgetstöd om totalt 2,25 miljarder US-dollar och lån till projekt inom vissa sektorer, såsom energi, hälsa, sociala skyddsnet, infrastruktur och vägsäkerhet.

Regeringens prioriteringar

Regeringen välkomnar att flera internationella finansiella institutioner med verksamhet i Ukraina har höjt sina ambitioner för utlåning. Regeringen stödjer insatserna via sitt starka engagemang i E5P och har i EBRD varit pådrivande för att institutionen även fortsättningsvis ska ha en ambitiös verksamhet i landet. Även i IMF och Världsbanksgruppen har regeringen uppmuntrat de ansträngningar som gjorts för att stödja Ukraina.

8 Viktiga framtida frågor i institutionerna

De internationella finansiella institutionerna har en viktig roll att spela genom att bistå sina verksamhetsländer vid genomförandet och finansi-

De ökade flyktingströmmarna i världen och till Europa väntas också ha en påverkan på institutionernas verksamhet under de kommande åren. Exempelvis kan CEB, EBRD, EIB och Världsbanksgruppen förväntas öka sin utlåning till olika typer av projekt med direkt koppling till de ökade flyktingströmmarna. De stora flyktingströmmarna har skapat ekonomiska och humanitära utmaningar, både för ursprungs- och mottagarländerna. De internationella finansiella institutionerna väntas även fortsättningsvis behöva anpassa sig och bidra till att hantera denna situation, som i allt större utsträckning kräver både utvecklingsinsatser och humanitära insatser.

IMF kommer 2016 att påbörja diskussioner inom flera områden som är centrala för fondens roll i det internationella ekonomiska samarbetet. En översyn av IMF:s resurser kommer att göras och utgå ifrån det förväntade framtida behovet av finansiering, samt hur stor del av detta behov som fonden ska tillgodose i förhållande till annan nödfinansiering, såsom bilaterala lån och regionala finansieringsmekanismer. En bedömning måste också göras av i vilken utsträckning som man kan förlita sig på tillfälliga förstärkningar från medlemsländerna. Resursfrågan är också kopplad till frågan om inflytande i IMF, eftersom kvoterna har en direkt koppling till medlemsländernas röstandel. Tillväxtländerna, vars andel av den globala ekonomin har ökat kraftigt under de senaste decennierna, kommer med största sannolikhet att fortsätta kräva en större röststyrka i IMF. På europeisk nivå kommer Europeiska kommissionens förslag om en mer enhetlig representation för euroområdet i fonden att diskuteras framöver. I ljuset av IMF:s roll under krisåren kommer även en bredare diskussion om fondens framtida roll att inledas. Den kommer att innefatta IMF:s förhållande till regionala finansieringsmekanismer, bl.a. mot bakgrund av samarbetet med bl.a. Europeiska kommissionen och ECB under krisåren, om fondens lånefaciliteter är ändamålsenligt utformade och andra frågor kopplade till fondens roll i det internationella finansiella systemet.

I Världsbanksgruppen pågår en diskussion om IDA:s framtid. Allt fler låginkomstländer blir rikare och närmar sig medelinkomststatus. Detta får till följd att de graduerar från att vara kvalificerade att erhålla lån från IDA till att i stället erhålla lån från IBRD², vilket i sin tur innebär att IDA:s verksamhet koncentreras till ett mindre antal låginkomstländer. Denna förändring påverkar IDA:s uppdrag på sikt och en följdfråga blir hur dess utlåning ska utformas för de länder som närmar sig medelinkomststatus och för medelinkomstländer med stora inkomstskillnader. IBRD:s ökade antal låntagare bidrar sannolikt även till att det totala lånebehov som institutionen kommer att möta ökar. Detta väntas leda till förändringar i IBRD:s och/eller IDA:s utlåningsprofil. Diskussioner pågår dessutom inom Världsbanksgruppen om hur man genom reformer

² Då ett land passerar tröskelvärdet (graduerar) för lån från IDA eller IBRD upphör i princip möjligheterna för finansiering från respektive institution. Tröskelvärdet baseras på BNI/capita och landets kreditvärdighet. Graduering sker efter en rigorös utvärderingsprocess och i samråd med landet i fråga.

kan uppnå ett bättre resultatutnyttjande av IBRD:s och IDA:s existerande resurser, i syfte att frigöra resurser till fattigdomsbekämpning och bankens klimatarbete. Beslut om reformer väntas fattas 2016 eller 2017.

Hur EBRD bäst kan bidra till att stödja verksamhetsländerna att uppnå de globala utvecklingsmålen samt klimatmålen kommer stå högt upp på institutionens agenda, inte minst mot bakgrund av de globala utvecklingsmålen breda fokus på ekonomisk utveckling och betoning på samarbete med den privata sektorn. Banken är verksam i en region som står inför betydande geopolitiska utmaningar och ekonomisk osäkerhet. EBRD kommer också att göra en översyn av hur dess mål är formulerade och överväga hur banken bäst bidrar till att främja en miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar marknadsekonomi med välfungerande institutioner.

En viktig fråga för EIB kommer att vara genomförandet av Efsi som väntas pågå fram till 2018. Efsi förväntas innebära en ökning av antalet projekt, samt utlåning till projekt som är mer komplicerade och riskfyllda. Målsättningen är att Efsi ska leda till en mobilisering av totala, huvudsakligen privata, investeringar om mer än 315 miljarder euro.

CEB kommer under 2016 att anta en ny utvecklingsplan för de kommande åren. Ett fokusområde för CEB i den föreslagna utvecklingsplanen är projekt relaterade till flyktingkrisen, migration och integration i linje med vad flera medlemsländer, inklusive Sverige, har önskat.

Under 2016 och 2017 kommer nya chefer för AsDB, CEB, EBRD, IMF, NIB och Världsbanksgruppen att väljas.

År 2016 planerar AIIB och NDB att påbörja sin verksamhet. Eftersom båda dessa institutioner kommer att fokusera på infrastrukturprojekt, vilket är ett område som flera andra internationella finansiella institutioner arbetar med, är det rimligt att förvänta sig något ökad konkurrens mellan institutionerna om vissa av projekten. Samtidigt överstiger behoven av infrastrukturinvesteringar vida de resurser som de internationella finansiella institutionerna kan tillhandahålla. Eftersom investeringar av detta slag normalt är mycket stora är det sannolikt att det kommer att ske ett betydande samarbete mellan institutionerna. Det är svårare att förutse andra effekter av de nya institutionerna, men eftersom de till viss del är motiverade av upplevd otillräcklig representation, och långsamma processer i andra institutioner, kan det på sikt driva på reformer i de senare institutionerna.

Regeringens prioriteringar

Regeringen anser att de internationella finansiella institutionerna, genom sin utlåning, mobilisering av resurser och forskning samt sitt tekniska stöd, har en viktig roll i genomförandet av Agenda 2030. Det är angeläget att institutionerna fokuserar på de områden där de har expertis och ett tydligt mervärde, samt att de samarbetar och koordinerar sina insatser med andra aktörer, framför allt inom FN-systemet, för att effektivisera dessa och mobilisera finansiering till utvecklingsmålen. Regeringen kommer även fortsättningsvis stödja de internationella finansiella institutionernas hantering av flykting- och migrationssituationen samt andra särskilda insatser som ligger inom institutionernas mandat. Inter-

nationella finansiella institutioner har även en viktig roll i genomförandet av Parisavtalet. Regeringen kommer att fortsätta verka för att de internationella finansiella institutionerna, när det är i linje med institutionernas mandat, fungerar som katalysatorer för att stimulera ökade privata investeringar på miljöområdet och stödjer verksamhetsländernas genomförande av de nationella åtagandena i Parisavtalet. Regeringen stödjer även det fortsatta genomförandet av Efsi.

Det är angeläget att dra lärdomar av erfarenheterna från IMF:s centrala roll som krishanterare under den finansiella och ekonomiska krisen. Regeringen välkomnar därför den breda diskussion om det internationella finansiella systemet och IMF:s resurser som nu påbörjas. I detta arbete är det viktigt att arbeta förebyggande och fokusera på kapacitetsbyggande stöd snarare än ren krishantering, vilket ebolautbrottet i Västafrika tydligt visat.

Det finns ett stort behov av infrastrukturinvesteringar för att stimulera utveckling. Befintliga internationella finansiella institutioner bedöms inte till fullo kunna tillgodose detta behov. Det finns därför plats för institutioner som fokuserar på detta område och regeringen har bl.a. därför föreslagit för riksdagen att Sverige ska bli medlem i AIIB 2016 (prop. 2015/16:99).

Det är viktigt att institutionerna samarbetar med varandra, samt att höga miljömässiga och sociala standarder tillämpas, liksom att ett jämställdhetsperspektiv integreras i institutionernas verksamhet.

Beskrivning av de i skrivelsen behandlade internationella finansiella institutionerna³

Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB)

1. Grundläggande information

Mandat	AfDB, som grundades 1964, ska bidra till att minska fattigdom och förbättra levnadsvillkoren i Afrika, samt mobilisera resurser för världsdelens ekonomiska och sociala utveckling.
Verksamhet	<p>AfDB bedriver verksamhet genom banken och en fond, Afrikanska utvecklingsfonden (AfDF). AfDB finansierar projekt i privat och offentlig sektor genom att tillhandahålla lån till medelinkomstländer på i stort sett kommersiella villkor. Bankens stöd till verksamhetsländerna sker i huvudsak genom lån, garantier och ägarkapitalsinvesteringar.</p> <p>AfDF tillhandahåller gåvor och lån med förmånliga villkor till de 40 fattigaste länderna i Afrika. Fonden fylls på vart tredje år. De operativa prioriteringarna skiljer sig åt mellan påfyllnadsperioderna. För 2014 och 2015 var prioriteringarna infrastruktur, jämställdhet, god samhällsstyrning, regional ekonomisk integration, utveckling av den privata sektorn och sviktande stater. Bankens och fondens gemensamma, övergripande strategi 2013–2022 prioriterar fem verksamhetsområden: infrastruktur, regional integration, god samhällsstyrning, utveckling av den privata sektorn samt högre utbildning och yrkesutbildning.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ:</u> Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige företräds sedan den 5 december 2013 av statssekreteraren Ulrika Modéer.</p> <p><u>Organ för beslut:</u> Exekutivstyrelsen. Sverige representeras fram till juli 2016 av finländaren Heikki Tuunanen.</p> <p><u>Chef:</u> nigerianen Akinwumi Adesina, förordnad t.o.m. 2020</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar:</u> 78 länder, varav 54 i verksamhetsregionen</p> <p><u>Huvudkontor:</u> Abidjan, Elfenbenskusten</p> <p><u>Antal anställda:</u> 1 841 personer</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	AfDB tillämpar en offentlighetsprincip, reviderad 2013, enligt vilken samtliga handlingar ska vara offentliga, såvida de inte finns upptagna på en särskild lista med undantag.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor:</u> 36,6 procent</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition:</u> 29,3 procent</p>

³ Uppgifterna i bilagan är från den 31 december 2015, om inte annat anges. Valutakurser från Riksbanken per den 30 december 2015: 1 euro=9,1350 kronor, 1 US-dollar=8,3524 kronor; från IMF per den 31 december 2015: 1 SDR=11,5742 kronor; från AfDB per den 31 december 2015: 1 UA=11,5742 kronor.

Löne- och ersättningsfrågor Banken ser över lönerna i samband med den årliga budgetprocessen. Prestationsbaserad lönesättning tillämpas. Jämförelser görs med framför allt Världsbanksgruppen för att säkerställa konkurrenskraftiga ersättningsvillkor. Sedan 2011 pågår en process, under vilken enighet varit svår att nå, med att etablera ett nytt ramverk för lönesättning.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk Lån från AfDB till medelinkomstländer har en löptid på högst 20 år, varav upp till 5 år är amorteringsfria. Lån till låginkomstländer genom AfDF är vanligen räntefria. Avgifter tas dock ut för icke utbetalda lån och försenade amorteringar. Löptiderna är upp till 50 år, varav de amorteringsfria perioderna är upp till 10 år. År 2013 beslutade banken att fr.o.m. 2014 skärpa villkoren för lån från AfDF något. Utlåningen till medelinkomstländer finansieras genom upplåning på kapitalmarknader, med bankens kapital som säkerhet. Den stora merparten av verksamheten i låginkomstländer finansieras genom bidrag från givarkollektivet, framför allt genom generella bidrag till AfDF, men även i liten utsträckning genom öronmärkta stöd till olika fonder förvaltade av AfDB.

Resultatramverk AfDB:s resultatramverk ger möjlighet till löpande uppföljning under tiden som projekten pågår. I syfte att samlat följa upp genomförandet av ramverket håller banken bl.a. årliga översynsmöten.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital⁴ 753,9 miljarder kronor, varav 55,0 miljarder kronor i inbetalt kapital

Utlåning som utbetalades 2014 och 2015 Utbetalade lån och bidrag (totalt):
2014: Insatser för totalt 36,5 miljarder kronor
2015: Insatser för totalt 35 miljarder kronor

Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag (AfDB):
2014: 22,4 miljarder kronor
2015: 18,8 miljarder kronor

Biståndssubventionerade lån och bidrag (AfDF):
2014: 14,1 miljarder kronor
2015: 16,2 miljarder kronor

Finansiella nyckeltal Avkastning på eget kapital (baserad på periodens resultat): -0,5⁵ procent
Andel oregrerade fordringar: 3,5 procent
Kapitaltäckningsgrad: 21,8 procent
Skuldsättningsgrad: 253,8 procent
Kreditbetyg: AAA

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital:
682,1 miljoner kronor
Garantikapital: 10,8 miljarder kronor

⁴ Totalt ägarkapital är beräknat utifrån summa i ursprunglig valuta med valutakurs den 31 december 2015.

⁵ Det negativa resultatet beror bl.a. på att ej realiserade värdeförändringar i låne- och investeringsportföljen inkluderas och på att överföringar av överskottet på bankens utlåning görs till AfDF.

Svensk röst- och ägarandel: Röst- och ägarandelen är 1,56 procent och bördeandelen, dvs. andelen av bankens totala bidrag, 4,74 procent.

Svenskt bidrag till institutionen 2014 och 2015	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2014: 51,3 miljoner kronor 2015: 60,5 miljoner kronor <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2014: 692,5 miljoner kronor, varav 658,2 miljoner kronor gick till AfDF och 34 miljoner till ADF:s deltagande i multilaterala skuldavskrivningsinitiativet (MDRI) 2015: 698,5 miljoner kronor varav 633,5 miljoner kronor gick till AfDF och 65 miljoner till AfDF:s deltagande i multilaterala skuldavskrivningsinitiativet (MDRI) <u>Bidrag till multi-bi-insatser⁶:</u> 2014: 95 miljoner kronor 2015: 30,3 miljoner kronor
Sveriges valkrets	Danmark, Finland, Indien och Norge
Svenskar i institutionen	2, varav ingen i ledande ställning
Sveriges andel av institutionens upphandling	2014: 0,08 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster 2015: Uppgift saknas

⁶ Multi-bi-insatser är bilateralt bistånd som kanaliseras via multilaterala organisationer (utöver basbudgetstöd), men som är öronmärkt för ett specifikt syfte. Sådana insatser kan innefatta en mängd olika typer av stöd, t.ex. stora tematiska bidrag på global nivå, finansiering av regionala program och tematiska områden samt insatser i olika länder.

1. Grundläggande information

Mandat	Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar (AIIB) etablerades formellt i januari 2016, men har ännu inte påbörjat sin låneverksamhet. AIIB ska främja hållbar ekonomisk utveckling, skapa välbästande och förbättra infrastrukturanslutningar i Asien samt främja regionalt samarbete och partnerskap för att möta utvecklingsutmaningar.
Verksamhet	AIIB:s verksamhet ska fokusera på infrastrukturinvesteringar i Asien. Detta är motiverat av regionens stora behov av infrastruktur för att stärka tillväxten och minska fattigdomen. Stöd i form av utlåning, aktieinvesteringar och garantier, ges till projekt i både offentlig och privat regi. Målsättningen är att stöden till offentliga projekt kraftigt ska överstiga stöden till privata projekt. Stöden ska vara miljömässigt hållbara och ta social hänsyn. Till en början kommer en stor del av projekten som finansieras av AIIB att vara utvecklade av och samfinansierade med andra internationella finansiella institutioner. Över tid kommer institutionens kapacitet för att utveckla egna projekt att öka.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år eller vid behov. Svensk representation är ännu inte beslutad. <u>Organ för beslut</u> : Exekutivstyrelsen. Sverige kommer initialt att representeras av Storbritannien. <u>Chef</u> : kinesen Liqun JIN, förordnad t.o.m. augusti 2020
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 57 länder, varav 37 i verksamhetsregionen <u>Huvudkontor</u> : Peking, Kina <u>Antal anställda</u> : Målsättningen är en personal om ca 100–120 personer 2016 och att den ska växa till ca 500–700 personer 2021.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	AIIB har en tillfällig policy för öppenhet, med målet att ge allmänheten största möjliga tillgång till information och dokumentation. Samtidigt finns regler som skyddar låntagarinformation som med hänsyn till affärsrelationer måste förbli konfidentiell. Allteftersom nya policyer beslutas kommer de att inkluderas i den tillfälliga policyn för öppenhet. När AIIB nått längre i sin etablering är målet att besluta om en permanent policy för öppenhet.
Löne- och ersättningsfrågor	AIIB:s kompensationspolicy anger ersättningsnivåer i linje med övriga internationella finansiella institutioner. Lönerna sätts med utvalda internationella finansiella institutioner och den finansiella sektorn i Asien som referenspunkter; AIIB:s kompensationsnivå är dock generellt sett lägre. Policyn anger att compensationen ska ha en stark koppling till personalens individuella prestationer.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	AIIB kommer att finansiera både offentliga och privata projekt. Offentliga
-------------	--

⁷ Eftersom AIIB inte har haft någon verksamhet under 2014 och 2015 inkluderas även information som blivit tillgänglig efter den 31 december 2015. AIIB påbörjar sin verksamhet under 2016. Regeringen har föreslagit riksdagen att Sverige ska bli medlem i AIIB (prop. 2015/16:99).

projekt har en löptid på upp till 35 år och en ränta som ökar i takt med löptidens längd. Innan AIIB har fått ett kreditbetyg kommer finansiering av offentliga projekt att vara prissatt med ett fast påslag på den rörliga s.k. LIBOR-räntan. Målsättningen är att sätta en fast ränta (ej baserad på den rörliga LIBOR-räntan) när AIIB har ett kreditbetyg och kan emittera obligationer. Räntenivån för privata projekt kommer att vara marknadsbaserad och utgå från respektive projekts risk och förväntade avkastning. Garantier prissätts i förhållande till deras omfattning och den risk de garanterar.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital Det totala ägarkapitalet kommer att uppgå till 835,2 miljarder kronor, varav 167,0 miljarder kronor i inbetalt kapital.

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: Det svenska inbetalda kapitalet beräknas uppgå till 1,1 miljarder kronor.
Garantikapital: Det svenska garantikapitalet beräknas uppgå till 4,2 miljarder kronor.
Svensk röst- och ägarandel: Röstandelen är beräknad till 0,81 och ägarandelen till 0,64 procent.

Sveriges valkrets Sverige kommer att ingå i en valkrets tillsammans med Danmark, Norge, Island, Polen, Schweiz och Storbritannien.

1. Grundläggande information

Mandat	AsDB, som grundades 1966, har som mål att utrota fattigdomen och öka levnadsstandarden i Asien och Oceanien.
Verksamhet	AsDB bedriver verksamhet genom banken och en fond, Asiatiska utvecklingsfonden (AsDF). AsDF ger gåvor och lån på förmånliga villkor till de fattigaste länderna. AsDB ger lån till medelinkomstländer och finansierar projekt i den privata sektorn. Verksamheten inriktas på fem områden: infrastruktur (energi, transport, vattenförsörjning), utveckling av den finansiella sektorn, utbildning, miljö samt regionalt samarbete och integration.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige företräds sedan den 5 december 2013 av statssekreteraren Ulrika Modéer. <u>Organ för beslut</u> : Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av kanadensaren David Murchison. <u>Chef</u> : japanen Takehito Nakao, förordnad t.o.m. november 2016
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 67 länder, varav 48 är regionala medlemmar (45 av dem är regionala utvecklingsländer) och 19 icke-regionala medlemmar. <u>Huvudkontor</u> : Manila, Filippinerna <u>Antal anställda</u> : 2 997 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	AsDB:s offentlighetspolicy, som reviderades 2011, erkänner allmänhetens rätt till information. Den innebär också att dokumenten som skickas till styrelsen för beslut offentliggörs i samband med att styrelsen får tillgång till dem och att ett beslut från AsDB om att inte offentliggöra ett dokument kan överklagas till en oberoende panel.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 35 procent (gäller internationella tjänstemän) <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 26 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Lönesystemet är utformat på samma sätt som i Världsbanksgruppen, med en prestationsbaserad ansats. I samband med en oberoende översyn 2010 bedömdes AsDB:s löner och ersättningar stå sig väl i förhållande till de villkor som tillämpas på jämförbara marknader. AsDB har beslutat att regelbundet göra en undersökning av lönerna på de jämförbara marknaderna och hålla sin löneutveckling i nivå med utvecklingen i Världsbanksgruppen.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	Lån till den offentliga sektorn i samarbetsländer ges antingen genom stöd till sektorer, tematiskt budgetstöd eller genom projektstöd till specifika insatser. I samband med budgetstöd ställs krav på både reformering av institutioner och den ekonomiska politiken. Dessutom investerar AsDB i och lånar ut medel till företag i den privata sektorn som har en tydlig utvecklingspotential. AsDF ger subventionerade lån, eller rena gåvor, till de allra fattigaste utvecklingsländerna. Lånen löper på 24–40 år, varav 8–10 år är amorteringsfria. Räntan ligger normalt på mellan 1 och 2 procent. AsDF foku-
-------------	---

serar primärt på den offentliga sektorn samt områdena infrastruktur och utbildning. AsDB bedriver verksamhet som finansieras genom upplåning baserad på bankens ägarkapital. AsDF finansieras med frivilliga bidrag från givare och vissa överföringar från AsDB:s vinstmedel.

Resultatramverk AsDB:s resultatramverk antogs 2008 och reviderades 2014. Resultatramverket speglar åtaganden i bankens långsiktiga strategi. Resultatramverket omfattar hela institutionen och har fyra nivåer: regionens övergripande resultat, AsDB:s bidrag till dessa i form av utfall av insatser, effektivitet i verksamheten och organisationens effektivitet. Varje år görs en uppföljning av resultaten, som publiceras.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 1 278,4 miljarder kronor, varav 64,15 miljarder kronor i inbetalt kapital

Utlåning som utbetalades 2014 och 2015 Utbetalade lån och bidrag (totalt):
2014: Insatser för totalt 85,1 miljarder kronor, varav 72,2 procent avsåg lån
2015: Uppgift saknas

Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:

2014: 61,5 miljarder kronor
2015: 102,1 miljarder kronor

Biståndssubventionerade lån och bidrag:

2014: 18,4 miljarder kronor
2015: Uppgift saknas

Finansiella nyckeltal Avkastning på eget kapital (baserad på periodens resultat): 3,12 procent

Andel oreglerade fordringar: 0,04 procent

Kapitaltäckningsgrad: 14,9 procent

Skuldsättningsgrad: 364,8 procent

Kreditbetyg: AAA

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 218,8 miljoner kronor

Garantikapital: 4,2 miljarder kronor

Svensk röst- och ägarandel: Röstandelen är 0,57 procent, ägarandelen 0,34 procent och bördeandelen 1,37 procent.

Svenskt bidrag till institutionen 2014 och 2015 Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:

2014: 14,3 miljoner kronor
2015: 18,6 miljoner kronor

Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:

2014: 110,5 miljoner kronor
2015: 122,4 miljoner kronor

Bidrag till multi-bi-insatser:

2014: 131,3 miljoner kronor
2015: 76,1 miljoner kronor

Sveriges valkrets Danmark, Finland, Irland, Kanada, Nederländerna och Norge

Svenskar i institutionen 6, varav ingen i ledande ställning

Sveriges
andel av
institutionens
upp-
handlingar

2014: Ca 0,22 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster
2015: Ca 0,17 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster

Skr. 2015/16:145
Bilaga

Europarådets utvecklingsbank (CEB)

1. Grundläggande information

Mandat	CEB, som grundades 1956, har som mål att bidra till förbättrade levnadsförhållanden och social sammanhållning i Europa.
Verksamhet	CEB ger långfristiga lån och garantier till projekt inom särskilda områden med anknytning till Europarådets verksamhet. Banken har ett socialt mandat och ska framför allt låna ut medel till projekt i syfte att främja social sammanhållning och stärka social integration, inklusive flyktingmottagande, med fokus på de allra mest utsatta grupperna.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernörsstyrelsen, som sammanträder tre gånger per år. Sverige representeras av ambassadören vid Europarådet, Torbjörn Haak. <u>Organ för beslut</u> : Administrativa Rådet. Sverige representeras för närvarande av ämnesrådet Anders Wahlberg. <u>Chef</u> : tysken Rolf Wenzel, förordnad t.o.m. 2016
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 41 länder <u>Huvudkontor</u> : Paris, Frankrike <u>Antal anställda</u> : 183 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	CEB:s öppenhetspolicy syftar till att göra information om bankens organisation, styrning och operationella verksamheten så tillgänglig som möjligt för allmänheten. Undantag från policyn görs för information som betraktas som konfidentiell, vilket bl.a. inkluderar dokument som rör ledningsorganens beslutsprocesser, affärsinformation från motparter och material avsett för internt bruk.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 52 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 16 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Personalens löner justeras årligen som en del av budgetprocessen. Lönejusteringen baseras på beräkningar från en modell som även används av bl.a. Europarådet, OECD och NATO. Modellen bygger huvudsakligen på utvecklingen av konsumentprisindex, och ett referensindex för lönenivåerna i åtta nationella offentliga förvaltningar. Utöver den årliga lönejusteringen är personalen också berättigad till bonus, som utbetalas efter individuella bedömningar.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	Lån kan ges till bankens alla medlemsländer, men det finns ett mål om att 60 procent av lånen ska gå till s.k. målgruppsländer (Central- och Östeuropa). CEB ger normalt lån på marknadsmässiga villkor, men kan också ge räntesubventioner till projekt med särskilt hög social effekt i de fattigaste medlemsländerna samt gåvomedel vid t.ex. naturkatastrofer. Finansieringen av verksamheten sker främst genom upplåning på kapitalmarknaden. Banken tar som regel inte emot bidrag, utöver medlemsavgifter.
-------------	---

Resultatramverk CEB har ett antal resultatindikatorer för verksamheten som följs upp årligen. Tematisk utvärdering sker inom bankens olika verksamhetsområden. För enskilda projekt följs främst finansiella prestationer upp. Det sker dock ingen systematisk utvärdering av hur individuella projekt bidrar till bankens mål.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 50,0 miljarder kronor, varav 5,6 miljarder kronor i inbetalt kapital

Utlåning som utbetalades 2014 och 2015 Utbetalda lån och bidrag (totalt):
2014: Insatser för totalt 16,2 miljarder kronor, varav 98 procent avsåg lån
2015: Insatser för totalt 17,4 miljarder kronor, varav 97 procent avsåg lån

Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:
2014: 15,6 miljarder kronor
2015: 16,6 miljarder kronor

Biståndssubventionerade lån och bidrag:
2014: 0,7 miljarder kronor
2015: 1,8 miljarder kronor

Finansiella nyckeltal Avkastning på eget kapital (baserad på periodens resultat): 5,5 procent
Andel oreglerade fordringar: 0 procent
Kapitaltäckningsgrad: 25,5 procent
Skuldsättningsgrad: 803,6 procent
Kreditbetyg: AA+

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 141,1 miljoner kronor
Garantikapital: 1,1 miljarder kronor
Svensk röst- och ägarandel: 2,5 procent

Svenskt bidrag till institutionen 2014 och 2015 Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:
Sverige betalar en årlig medlemsavgift till CEB, som 2014 uppgick till 226 548 kronor och 2015 till 251 943 kronor
Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:
2014: 0 kronor
2015: 0 kronor
Bidrag till multi-bi-insatser:
2014: 10 miljoner kronor
2015: 5 miljoner kronor

Sveriges valkrets Styrelsen är inte indelad i valkretsar

Svenskar i institutionen 3, varav ingen i ledande ställning

Sveriges andel av institutionens upphandling Uppgift saknas

Europeiska investeringsbanken (EIB)

1. Grundläggande information

Mandat	Europeiska investeringsbanken är en finansieringsinstitution som ägs av EU:s medlemsstater och som har i uppdrag att bidra till att utveckla EU:s inre marknad genom att bevilja lån och garantier till investeringsprojekt.
Verksamhet	<p>EIB finansierar projekt inom både den privata och den offentliga sektorn. Ungefär 90 procent av utlåningen sker inom EU. Finansieringen sker främst inom sektorerna innovation och kompetensutveckling, infrastruktur, klimat- och miljöåtgärder samt genom lån till små och medelstora företag via lokala och regionala banker. Vidare underlättar EIB för medlemsstaterna att ta del av EU:s strukturfondsmedel.</p> <p>EIB bidrar även med teknisk expertis kring projektutformning och genomförande. Banken ger inte generellt budgetstöd.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ:</u> Guvernörsstyrelsen, som normalt sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson.</p> <p><u>Organ för beslut:</u> Direktörsstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Mattias Hector.</p> <p><u>Chef:</u> tysken Werner Hoyer, förordnad t.o.m. december 2017</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar:</u> 28 länder (EU:s medlemsstater)</p> <p><u>Huvudkontor:</u> Luxemburg, Luxemburg</p> <p><u>Antal anställda:</u> 2 544 personer</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	EIB antog under 2015 en reviderad öppenhetspolicy. Enligt policyn ska banken styras av öppenhet och största möjliga insyn och grundantagandet är att all information om verksamheten ska offentliggöras, såvida det inte finns övertygande skäl att inte göra det. I policyn regleras vidare hur offentliggörande ska ske, på vilka grunder undantag från offentliggörande kan ske, samt hur klagomål och överklagande kan göras.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor:</u> 51,5 procent</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition:</u> 39,1 procent</p>
Löne- och ersättningsfrågor	<p>EIB:s målsättning är att den ersättning som utgår till personalen ska vara på en nivå som innebär att banken kan konkurrera om personal på relevanta jämförelsemarknader. Ersättningssystemet ska främja extraordinära prestationer och möjliggöra att EIB kan rekrytera kompetent personal samtidigt som det ska spegla EIB:s dubbla roll som bank och policyinstitution.</p> <p>EIB har för närvarande två parallella lönesystem. För de som omfattas av det gamla lönesystemet (gäller för personer som anställdts före juli 2013) är löneökningen delvis baserad på inflationsnivån i Luxemburg och delvis på prestation. I det nya systemet (gäller personer som anställdts juli 2013 och framåt) är lönesystemet prestationsbaserat och har inte någon automatisk eller inflationskopplad del. Ersättningen till den högsta operativa ledningen är densamma som för motsvarande positioner inom Europeiska kommissionen. EIB har även ett bonussystem som baseras dels på bankens finansiella resultat, dels på individuella prestationer. Bankens högsta ledning och styrelse omfattas inte av bonussystemet.</p>

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	<p>Merparten av EIB:s lån är antingen direkta lån eller garantier till enskilda investeringsprojekt eller lån via finansiella intermediärer för vidareutlåning till små och medelstora företag. Räntan sätts individuellt och baseras i huvudsak på EIB:s upplåningskostnad, den administrativa kostnaden och ett riskillägg. Löptiden bestäms även den individuellt och anpassas ofta till investeringens livslängd. Förutom lån och garantier tillhandahåller EIB även riskkapital och mikrokrediter samt investerar i aktiekapital och fonder.</p> <p>EIB:s upplåning sker på marknaden baserat på bankens ägarkapital. EIB förvaltar vidare en del fonder som bl.a. finansieras av bidrag från EU-länderna. Sverige medfinansierar tre fonder, som framför allt ger teknisk assistans till projekt i EU:s östliga partnerskapsområde samt inom miljö- och energieffektivisering.</p>
Resultatramverk	<p>EIB använder sig av två olika ramverk för bedömning av projektets mervärde, ett för projekt inom EU och ett för projekt utanför EU. År 2015 genomförde EIB en revidering av dessa ramverk, delvis i syfte att göra dem mer likvärdiga. Båda ramverken kommer efter revideringen att bestå av tre pelare: hur projektet bidrar till att uppnå EU:s politiska mål, projektets ekonomiska och kvalitativa sundhet samt vilket tekniskt och finansiellt mervärde som EIB:s medverkan har.</p> <p>Samtliga projekt granskas enligt ramverken innan de godkänns. Därefter sker uppföljningen av projekten löpande så länge medel betalas ut till dem. För projekt utanför EU genomförs även en utvärdering tre år efter att de avslutats.</p>

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	2 222,4 miljarder kronor, varav 198,2 miljarder kronor i inbetalt kapital
Utlåning som utbetalades 2014 och 2015	<p><u>Utbetalda lån och bidrag (totalt):</u> 2014: Insatser för totalt 586,9 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg lån 2015: Insatser för totalt 592,6 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg lån</p> <p><u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 2014: 586,9 miljarder kronor 2015: 586,2 miljarder kronor</p> <p><u>Biståndssubventionerade lån och bidrag:</u> 2014: 0 kronor 2015: 0 kronor</p>
Finansiella nyckeltal 2015 ⁸	<p><u>Avkastning på eget kapital (baserad på periodens resultat):</u> 4,4 procent</p> <p><u>Andel oregrerade fordringar:</u> 0,4 procent</p> <p><u>Kapitaltäckningsgrad:</u> 23,9 procent</p> <p><u>Skuldsättningsgrad:</u> 801 procent</p> <p><u>Kreditbetyg:</u> AAA</p>

⁸ Preliminär information.

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital:</u> 5,9 miljarder kronor <u>Garantikapital:</u> 60,0 miljarder kronor <u>Svensk röst- och ägarandel:</u> Röstandelen är 2,96 procent och ägarandelen 2,96 procent.
Svenskt bidrag till institutionen 2014 och 2015	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2014: 0 kronor 2015: 0 kronor <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2014: 0 kronor 2015: 0 kronor <u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> 2014: 41 miljoner kronor 2015: -1,2 miljoner kronor (återbetalning)
Sveriges valkrets	Estland, Finland, Lettland, Litauen och Österrike. Valkretsen har en gemensam representant i bankens högsta operativa ledning, i form av en av de åtta vicecheferna. För närvarande representeras valkretsen av Finland.
Svenskar i institutionen	34, varav 7 i ledande ställning
Sveriges andel av institutionens upphandling	2014: 0,8 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster 2015: 0,8 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster

1. Grundläggande information

Mandat	EBRD har i uppdrag att främja övergången från planekonomi till marknadsekonomi. Banken kan endast bedriva verksamhet i länder som utvecklas i riktning mot att tillämpa principer om demokrati med flerpartisystem, pluralism och marknadsekonomi.
Verksamhet	<p>Verksamheten i EBRD grundar sig på att det finns ett stort behov av modernisering av de tidigare planekonomierna. EBRD finansierar projekt i privat och offentlig sektor i verksamhetsregionen, som för närvarande omfattar 29 länder i de tidigare planekonomierna i Central- och Östeuropa, inklusive de numera självständiga länderna i det tidigare Sovjetunionen, samt Mongoliet och Turkiet. Verksamhetsområdet har nyligen även utvidgats till att omfatta länder i södra och östra medelhavsområdet.</p> <p>EBRD ska stödja en miljömässigt hållbar utveckling och har en särskild inriktning på den privata sektorn. Finansieringen sker företrädesvis genom lån. EBRD kan dock även göra kapitaltillskott och utfärda garantier samt ge stöd genom tekniskt bistånd.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson.</p> <p><u>Organ för beslut</u>: Direktörsstyrelsen. Sveriges representeras för närvarande av Anna Brandt.</p> <p><u>Chef</u>: Britten Suma Chakrabarti, förordnad t.o.m. juli 2016</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: 65 länder, samt Europeiska kommissionen och EIB, varav 37 medlemsländer i verksamhetsregionen</p> <p><u>Huvudkontor</u>: London, Storbritannien</p> <p><u>Antal anställda</u>: 2 112 personer</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	EBRD har principer för öppenhet med målet att ge allmänheten största möjliga tillgång till information och dokumentation. Samtidigt finns regler som skyddar låntagarinformation som med hänsyn till affärsrelationer måste förbli konfidentiell.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor</u>: 56 procent</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition</u>: 30 procent</p>
Löne- och ersättningsfrågor	Ramverket för löner och förmåner i EBRD har som mål att motivera de anställda och belöna prestationer utöver det vanliga samt att kunna attrahera och behålla personal. Den totala årliga avsättningen för löneökningar baseras främst på löneutvecklingen på referensmarknader (i synnerhet utvecklingen i den finansiella sektorn i London) och i andra internationella institutioner. Den individuella lönehöjningen fördelas främst utifrån prestation. Bonus kan utbetalas under förutsättning att banken har uppnått vissa mål och fördelas individuellt baserat på prestation.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	EBRD arbetar i sin reguljära verksamhet främst med tre finansiella instrument: lån, garantier och ägarkapital. Gemensamt för dem är att affärs-mässiga avgifter tas ut. Lån är det klart viktigaste instrumentet. Lånen kan ha både rörlig och fast ränta och ställs ut i någon av de stora internationella valutorna eller i den lokala valutan. Löptiden på lånen är oftast
-------------	---

1–15 år. Därutöver förvaltar EBRD också fonder, främst för de fattigare verksamhetsländerna och för miljöåtgärder.

Resultatramverk EBRD följer upp resultat på flera olika sätt. Övergripande mål för bankens verksamhet fastställs i de medelfristiga strategierna. Mer detaljerade årliga mål finns i den årliga affärsplanen som följs upp kvartals- och årsvis. Målen är både kvalitativa och kvantitativa. Banken har också resultatramverk i landstrategierna och för enskilda projekt. Det finns vidare en intern, oberoende utvärderingsfunktion. I utvärderingen granskas hur finansiellt framgångsrika projekten har varit och vilken effekt de har haft på övergången till marknadsekonomi, dvs. i vilken utsträckning de har främjat reformer, övergången till en öppen marknadsekonomi och utvecklingen av den privata sektorn. Därutöver finns en omfattande finansiell resultatanalys som innefattar löpande värdering av värde och risk i enskilda projekt.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 271,1 miljarder kronor, varav 56,7 miljarder kronor i inbetalt kapital

Utlåning som utbetalades 2014 och 2015 Utbetalda lån och bidrag (totalt):
2014: Insatser för totalt 60,7 miljarder kronor, varav 97,9 procent avsåg lån
2015: Insatser för totalt 63,1 miljarder kronor, varav 94,1 procent avsåg lån

Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:
2014: 59,4 miljarder kronor
2015: 59,4 miljarder kronor

Biståndssubventionerade lån och bidrag⁹:
2014: 1,3 miljarder kronor
2015: 3,7 miljarder kronor

Finansiella nyckeltal 2015 Avkastning på eget kapital (baserad på periodens resultat): 5,6 procent
Andel oreglerade fordringar: 5,9 procent
Kapitaltäckningsgrad: 19 procent
Skuldsättningsgrad: 252,8 procent
Kreditbetyg: AAA

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 1,3 miljarder kronor
Garantikapital: 4,9 miljarder kronor
Svensk röst- och ägarandel: Röstandelen är 2,31 procent och ägarandelen 2,28 procent.

⁹ EBRD har ingen egen biståndssubventionerad utlåning, men kanaliserar biståndsfinansiering från andra multilaterala och bilaterala givare och sätter av en del av sin vinst för biståndsfinansiering. För 2014 finns bara uppgift om hur mycket biståndsfinansiering i form av tekniskt stöd som kanaliseras via EBRD, medan uppgiften för 2015 även inkluderar all annan form av biståndsfinansiering såsom gävmiddel för investeringar.

Svenskt bidrag till institutionen 2014 och 2015	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2014: 0 kronor 2015: 0 kronor <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2014: 0 miljoner kronor 2015: 0 miljoner kronor <u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> 2014: 164,7 miljoner kronor 2015: 103,2 miljoner kronor
Sveriges valkrets	Estland och Island
Svenskar i institutionen	21, varav 3 i mellancheftposition
Sveriges andel av institutionens upphandling	2014: 0 procent av värdet på upphandlade varor och tjänster 2015: Uppgift saknas

Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB)

1. Grundläggande information

Mandat	IDB bildades 1959. Bankens har i uppdrag att minska fattigdom och ojämlikhet, samt bidra till hållbar tillväxt och påskynda den ekonomiska utvecklingen i medlemsländerna.
Verksamhet	<p>Interamerikanska utvecklingsgruppen består av tre institutioner: IDB, som ger lån, tekniskt stöd och rådgivning till offentlig och privat sektor, Interamerikanska investeringsstyrelsen (IIC), som investerar i den privata sektorn och Multilaterala investeringsfonden (MIF), som tillhandahåller mikrofinansiering och tekniskt stöd till den privata sektorn. Vidare finns en särskild fond för speciell verksamhet, som ingår i IDB och tillhandahåller lån på förmånliga villkor till regionens fattigaste länder.</p> <p>Banken har i sin strategi slagit fast fem prioriteringar: infrastrukturinvesteringar, tillväxtskapande institutioner, miljöfrågor, regional och global integration samt välfärdssatsningar för större jämlikhet och produktivitet.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av statssekreteraren Ulrika Modéer.</p> <p><u>Organ för beslut</u>: Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av spanjorskan Maria Perez Ribes.</p> <p><u>Chef</u>: colombianen Alberto Moreno, förordnad t.o.m. september 2020</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: 48 länder, varav 26 i verksamhetsregionen</p> <p><u>Huvudkontor</u>: Washington DC, USA</p> <p><u>Antal anställda</u>: 1 967 personer</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	År 2010 godkände styrelsen en ny öppenhetspolicy som anger att de flesta av bankens dokument som behandlar projekt och styrelsemöten ska publiceras. Det finns dock en del undantag för bl.a. dokument som innehåller konfidentiell information eller dokument med landspecifik information som vid offentliggörande bedöms skulle skada landet eller relationen till landet. Policyn ger även rätt till prövning av ett beslut om att inte lämna ut en handling. Prövningen görs i första hand av en intern kommitté och i andra hand av en extern panel.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor</u>: 51 procent</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition</u>: 37 procent</p>
Löne- och ersättningsfrågor	IDB har ett ersättningsramverk med prestationsbaserad lön, jämförelser med motsvarande institutioner på marknaden, rörliga ersättningar, förmåner utöver lön och treåriga översyner av ramverket. Prestationsbaserad ersättning, utöver lön, tillämpas delvis och varierar från år till år.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	<p>IDB ger lån till medelinkomstländer och förmånliga lån till de fattigaste länderna i regionen. Löptiden på lånen varierar. För förmånliga lån till de fattigaste länderna är löptiden högst 40 år. Gåvor ges även till Haiti om totalt 13 miljarder kronor fram till 2020.</p> <p>IDB:s utlåning och gåvor finansieras i huvudsak på fyra sätt: från medlemsländernas bidrag, upplåning på kapitalmarknaden, värdeökning i</p>
-------------	---

banken och medfinansiering via riskkapitalinvesteringar.

Skr. 2015/16:145

Bilaga

Resultatramverk IDB:s resultatramverk utgår från bankens fem prioriteringar. Ramverket syftar till att underlätta ägarnas övervakning av bankens bidrag till regionala utvecklingsmål samt uppföljning av bankens resultatindikatorer och effektivitet. Ramverket ska öka bankens öppenhet och möjligheterna att utkräva ansvar. Det ger viktig information om IDB:s resultat och bankens bidrag till utvecklingen i regionen. Ramverket skapades som ett verktyg för att styra och mäta framstegen i att uppnå resultat i förhållande till bankens fem institutionella prioriteringar för 2012–2015.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 1 310,8 miljarder kronor, varav 47,6 miljarder kronor i inbetalt kapital

Utlåning som utbetalades 2014 och 2015¹⁰ Utbetalda lån och bidrag (totalt):
2014: Insatser för totalt 84,9 miljarder kronor, varav 98 procent avsåg lån
2015: Insatser för totalt 86,0 miljarder kronor, varav 98 procent avsåg lån

Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:

2014: 82,4 miljarder kronor

2015: 83,4 miljarder kronor

Biståndssubventionerade lån och bidrag:

2014: 2,5 miljarder kronor

2015: 2,5 miljarder kronor

Finansiella nyckeltal Avkastning på eget kapital (baserad på periodens resultat): Uppgift saknas

Andel oreglerade fordringar: Uppgift saknas

Kapitaltäckningsgrad: Uppgift saknas

Skuldsättningsgrad: Uppgift saknas

Kreditbetyg: AAA

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 155,3 miljoner kronor

Garantikapital: 4,1 miljarder kronor

Svensk röst- och ägarandel: 0,33 procent

Svenskt bidrag till institutionen under 2014 och 2015 Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:

2014: 8,3 miljoner kronor

2015: 8,4 miljoner kronor

Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:

2014: 3,6 miljoner kronor

2015: 3,6 miljoner kronor

Bidrag till multi-bi-insatser:

2014: 0 kronor

2015: 0 kronor

¹⁰ Den finansiella informationen för 2015 är preliminär.

Skr. 2015/16:145
Bilaga

Sveriges
valkrets

Danmark, Finland, Frankrike, Norge, Spanien och Österrike

Svenskar i
institutionen

3, varav ingen i ledande ställning

Sveriges
andel av
institutionens
upp-
handlingar

Uppgift saknas

1. Grundläggande information

Mandat	IMF grundades 1944 och ska främja handel, sysselsättning och tillväxt genom att verka för internationellt monetärt samarbete samt makroekonomisk och finansiell stabilitet.
Verksamhet	IMF övervakar och analyserar den globala ekonomiska och finansiella utvecklingen samt enskilda länders ekonomi, tillhandahåller finansiellt stöd till medlemsländer med betalningsbalansproblem, samt bistår medlemsländer med teknisk expertis för att bygga upp och förstärka deras administrativa och institutionella kapacitet.
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av riksbankschefen Stefan Ingves.</p> <p><u>Organ för beslut</u>: Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Thomas Östros.</p> <p><u>Chef</u>: fransyskan Christine Lagarde, förordnad t.o.m. juli 2021</p> <p><u>Övrigt</u>: IMF har ett policyskapande organ, Internationella monetära och finansiella kommittén, som normalt sammanträder två gånger per år och består av finansministrar eller centralbankschefer från de länder som har en representant i exekutivstyrelsen. IMF har även ett policyskapande organ för utvecklingsfrågor tillsammans med Världsbanksgruppen, Utvecklingskommittén, som möts två gånger per år och består av ministerrepresentanter från de 25 valkretsarna/länderna i Världsbanksgruppens exekutivstyrelse.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: 188 länder</p> <p><u>Huvudkontor</u>: Washington DC, USA</p> <p><u>Antal anställda</u>: 2 630 personer</p>

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Ett dokument ska publiceras om det inte finns starka och konkreta skäl för motsatsen, t.ex. att dokumentet innehåller potentiellt marknadspåverkande uppgifter. Medlemsländer måste aktivt invända mot en publicering av ett dokument som berör dem för att förhindra den.
Könsfördelning i institutionen	<p><u>Andel anställda kvinnor</u>: 44,1 procent</p> <p><u>Andel kvinnor i chefsposition</u>: 24 procent</p>
Löne- och ersättningsfrågor	Lönen har en strukturell och en prestationsbaserad del. IMF:s lönenivå ligger 10–20 procent över de internationella jämförelsemärnaderna (offentlig sektor i USA, Frankrike, Japan och Tyskland).

¹¹ IMF skiljer sig i flera avseenden från andra internationella finansiella institutioner. Fonden har exempelvis inte något eget inbetalt kapital utan utlåning sker genom kvotsystemet, samt genom bi- och multilaterala låneavtal. Den information som redovisas är därför den information som är applicerbar på IMF:s verksamhet.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk IMF:s låneramverk är uppdelat i biståndssubventionerad utlåning och icke-biståndssubventionerad utlåning, som finansieras helt separat. IMF:s verksamhet finansieras främst genom medlemsländernas kvotbetalningar, som ska höjas 2016 för att ersätta den tillfälliga inlåningen i det multilaterala låneavtalet New Arrangement to Borrow (NAB), och genom bilaterala lån från medlemsländerna. Avkastning på guldreserver och ackumulerade vinster från låneräntor och avgifter ger ytterligare medel.

	Krav på ekonomiska reformer	Maximalt lånetak (i procent av kvot)	Lånens löptid och ränta ¹
<i>Icke-biståndssubventionerad utlåning</i>			
Stand-by Arrangement	Begränsade	200 procent per år, 600 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	3¼–5 år; normal ränta
Extended Fund Facility	Omfattande	200 procent per år, 600 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	4½–10 år; normal ränta
Flexible Credit Line	Inga (endast kvalifikationskriterier)	Inget tak	3¼–5 år; normal ränta
Precautionary and Liquidity Line	Begränsade	250–1000 procent beroende på löptid	6 mån eller 1–2 år; normal ränta
Rapid Financing Instrument	Inga	75 procent per år, 150 procent för hela lånet	3¼–5 år; normal ränta
<i>Biståndssubventionerad utlåning</i>			
Extended Credit Facility	Omfattande	150 procent per år, 450 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	5½–10 år; 0 procents ränta
Standby Credit Facility	Omfattande	100 procent per år, 300 procent för hela lånet (kan höjas i exceptionella fall)	4–8 år; 0,25 procents ränta
Rapid Credit Facility	Inga (endast kvalifikationkriterier)	37,5 procent per år, 150 procent för hela lånet (kan tillfälligt höjas till 75 respektive 150 procent)	5½–10 år; 0 procents ränta

¹ Lånens löptid är den period under vilken lånen måste återbetalas. Med normal ränta avses IMF:s s.k. SDR-ränta med olika tillägg.

Resultatramverk IMF har inget resultatramverk eftersom institutionen inte finansierar enskilda projekt.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 2 760,4 miljarder kronor. IMF har inget inbetalt kapital. I stället för grundkapitalet (kvoterna) en del av medlemsländernas valutareserver som IMF kan dra på vid behov. Därutöver kan NAB aktiveras då efterfrågan på IMF resurser är extra stor. NAB omfattar 4 282,4 miljarder kronor. NAB ska dock, i enlighet med vad som ovan anförts, minskas i samband med att kvoterna höjs 2016. År 2012 godkändes även bilaterala låneavtal av 39 länder för att tillfälligt öka IMF:s kapacitet.

Utlåning som utbetalades 2014 och 2015

Utbetalda lån och bidrag (totalt):
2014: Insatser för totalt 129,4 miljarder kronor, varav 95,1 procent avsåg lån
2015: Insatser för totalt 106,9 miljarder kronor, varav 89,4 procent avsåg lån

Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:
2014: 123,1 miljarder kronor
2015: 95,6 miljarder kronor

Biståndssubventionerade lån och bidrag:
2014: 6,3 miljarder kronor
2015: 11,3 miljarder kronor

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel

Svensk kvot: 51,3 miljarder kronor
Multilateralt låneavtal (NAB): 26,1 miljarder kronor
Bilateralt lån: 78,4 miljarder kronor
Totalt åtagande: 154,9 miljarder kronor
Svensk röst- och ägarandel: Ägarandelen är 1,01 procent (kvoter) och röstandelen 0,98 procent.

Sveriges valkrets Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen och Norge

Svenskar i institutionen 16, varav 1 i ledande ställning

Nordiska miljöfinansieringsbolaget (NEFCO)

1. Grundläggande information

Mandat	NEFCO etablerades 1990 och har i uppdrag att främja miljöprojekt. Investeringsverksamheten är för närvarande begränsad till Östeuropa. Vidare förvaltar NEFCO ett stort antal fonder, av vilka ett flertal verkar globalt.
Verksamhet	Verksamheten i NEFCO grundar sig på att det finns ett stort behov av små och medelstora miljöprojekt inom områden prioriterade av de nordiska länderna. Dessa prioriterade områden är Östersjön, Arktis/Barents hav, klimat och grön tillväxt. NEFCO finansierar offentliga och privata projekt. Bolagets investeringsmedel omfattar 113,4 miljoner euro. Därutöver förvaltar bolaget medel i olika fonder om ca 400 miljoner euro. Investeringsmedel har tillskjutits av de nordiska länderna 1990–2007. Förutom från de nordiska länderna har medel till de fonder som NEFCO förvaltar erhållits från Tyskland, Holland, USA, Ryssland, EU, Nordiska ministerrådet, Nordiska utvecklingsfonden och ett antal privata företag. Bolaget genomför även projekt finansierade av fonder som andra internationella finansiella institutioner (främst EBRD) administrerar.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : De nordiska miljöministrarna inom ramen för det Nordiska ministerrådet, som ansvarar för bolagets stadgar. <u>Organ för beslut</u> : NEFCO:s Styrelse. Sveriges representeras för närvarande av ämnesrådet Jessica Andersson <u>Chef</u> : svensken Magnus Rystedt, förordnad t.o.m. januari, 2018
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 5 länder <u>Huvudkontor</u> : Helsingfors, Finland <u>Antal anställda</u> : 45 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	NEFCO:s principer för öppenhet följer NIB:s. NEFCO ska verka för öppenhet och transparens, men samtidigt bibehålla sekretess för känsliga uppgifter.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 49 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 50 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Ramverket för löner och förmåner bygger på NIB:s motsvarande ramverk.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	Investeringsverksamheten finansieras av ägarkapitalet. Bolagets risknivå begränsar upplåningen för verksamheten. På sikt kan dock viss begränsad upplåning övervägas.
Resultatramverk	NEFCO utvärderar sitt resultat främst baserat på bolagets miljöresultat. Därutöver analyseras olika tillkommande kriterier. De viktigaste av dessa är att ländernas inbetalade kapital ska behållas intakt, dvs. att bolaget täcker sina kostnader och kreditförluster med intäkter, och att fondförvaltningen över tid ska bära sina egna kostnader. Båda dessa kriterier är för närvarande uppfyllda.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital	1,0 miljarder kronor, varav allt är inbetalt kapital
Utlåning som utbetalades 2014 och 2015	<u>Utbetalda lån och bidrag (totalt):</u> 2014: Insatser för totalt 140 miljoner kronor, varav 93 procent avsåg lån 2015: Insatser för totalt 133 miljoner kronor, varav 65 procent avsåg lån <u>Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag</u> ¹² : 2014: 174 miljarder kronor 2015: 234 miljarder kronor <u>Fondverksamheten:</u> 2014: Insatser för totalt 123 miljoner kronor 2015: Insatser för totalt 197 miljoner kronor
Finansiella nyckeltal 2015	<u>Avkastning på eget kapital (baserad på periodens resultat):</u> 0,9 procent <u>Andel oregrerade fordringar:</u> 0 procent <u>Kapitaltäckningsgrad:</u> Uppgift saknas <u>Skuldsättningsgrad:</u> Uppgift saknas <u>Reserveringar/värderingar i förhållande till inbetalt kapital:</u> -0,6 procent

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel	<u>Inbetalt kapital:</u> 402,6 miljoner kronor <u>Garantikapital:</u> 0 miljoner kronor <u>Svensk röst- och ägarandel:</u> Bolaget styrs enligt nordisk konsensusmodell. Ägarandelen är 39 procent.
Svenskt bidrag till institutionen 2014 och 2015	<u>Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2014: 0 kronor 2015: 0 kronor <u>Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet:</u> 2014: 7,1 miljoner kronor 2015: 14,9 miljoner kronor <u>Bidrag till multi-bi-insatser:</u> 2014: 0 kronor 2015: 1,0 miljoner kronor
Svenskar i institutionen	4, varav 1 i ledande ställning
Sveriges andel av institutionens upp- handlingar	2014: 70 procent av värdet på upphandlade tjänster 2015: 53 procent av värdet på upphandlade tjänster

¹² Inkluderar vissa förvaltningsuppdrag och investeringar som inte är biståndsfinansierade.

Nordiska investeringsbanken (NIB)

1. Grundläggande information

Mandat	Institutionen grundades 1975. NIB:s uppdrag är att främja hållbar tillväxt i ägarländerna genom att tillhandahålla långfristig, komplementär finansiering på marknadsmässiga villkor till projekt som främjar konkurrenskraft och miljö.
Verksamhet	Prioriterade sektorer för NIB:s utlåning är miljö, klimat, energi, innovation samt transport och logistik. Utlåningen är fokuserad på den privata sektorn, men riktas också i viss utsträckning till den offentliga sektorn.
Styrning	<u>Högsta beslutande organ</u> : Guvernorsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson. <u>Organ för beslut</u> : Direktorsstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av Sven Hegelund. <u>Chef</u> : dansken Henrik Normann, förordnad t.o.m. april 2017
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<u>Medlemmar</u> : 8 länder, varav 8 i verksamhetsregionen. <u>Huvudkontor</u> : Helsingfors, Finland <u>Antal anställda</u> : 190 personer

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Under hösten 2015 ersattes bankens policys för öppenhet (2010) och kommunikation (2008) med en ny policy för offentliggörande av information. I linje med de föregående anger den nya policyn att banken ska sträva efter att göra information om sina strategier, policier och verksamhet tillgänglig för allmänheten, om det inte finns övertygande skäl för sekretess. Den nya policyn skiljer sig i två viktiga avseenden från de gamla. För det första har svenska tagits bort som arbetsspråk i banken, i stället kommer engelska att användas. För det andra har en ny process införts för hanteringen av klagomål på utlämnande av information.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 44 procent <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 25 procent
Löne- och ersättningsfrågor	Stabens löner diskuteras årligen i styrelsen. Lönehöjningen består av tre element: inflationsökning (prognos för innevarande år), individuell lönejustering för befordran och marknadsanpassning samt prestationspremiering, som är att likna vid en bonus. Banken använder sig av externa referensgrupper vid lönejusteringar. Personalens löner jämförs med lönerna i de nordiska ländernas finansiella sektorer, förutom vad gäller den administrativa personalen, vars löner endast jämförs med lönerna i den finansiella sektorn i Finland. För vissa specifika befattningar görs även jämförelser med andra institutioner som EBRD, EIB och OECD.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	Banken tillhandahåller långfristig finansiering genom tre låneformer: den ordinarie utlåningen, som uteslutande används för projekt i ägarländerna, samt miljölåneordningen och projektlåneordningen, som används för projekt i icke-medlemsländer. Lån från den ordinarie faciliteten förutsätter att det aktuella projektet främjar konkurrenskraft och miljö. Miljölån kan ges till projekt i Polen, Ukraina och Vitryssland och syftar till att reducera den gränsöverskridande miljöpåverkan på ägarländerna. Utlåningen till Ryssland är för närvarande stoppad med anledning av sanktionerna mot
-------------	---

landet. Projektlån finansierar projekt i icke-ägarländer av gemensamt intresse för bankens ägarländer och mottagarlandet. Den senare utlåningen är inriktad på ett antal länder i närområdet och vissa tillväxtekonomier. Verksamheten finansieras genom upplåning baserad på bankens ägar-kapital.

Resultatramverk År 2015 beslutade styrelsen att bankens låneramverk 2016 ska kompletteras med en övervaknings- och utvärderingsfunktion. Funktionen kommer att genomföra tematiska utvärderingar i syfte att stärka bankens mandatuppfyllnad i framtiden.

4. Finansiell information

Totalt ägarkapital 56,1 miljarder kronor, varav 3,8 miljarder kronor i inbetalt kapital

Utlåning som utbetalades 2014 och 2015 Godkända lån och bidrag (totalt):
2014: Insatser för totalt 20,8 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg lån
2015: Insatser för totalt 24,8 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg lån

Icke-biståndssubventionerade lån och bidrag:
2014: 20,8 miljarder kronor
2015: 24,8 miljarder kronor

Biståndssubventionerade lån och bidrag:
2014: 0 kronor
2015: 0 kronor

Finansiella nyckeltal Avkastning på eget kapital (baserad på periodens resultat): 7,0 procent
Andel oreglerade fordringar: 0 procent
Kapitaltäckningsgrad: 20 procent
Skuldsättningsgrad: 650 procent
Kreditbetyg: AAA

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar- och röstandel Inbetalt kapital: 1,5 miljarder kronor
Garantikapital: 17,9 miljarder kronor
Svensk röst- och ägarandel: Ägarandelen är 34,6 procent och röstandelen 12,5 procent (de åtta medlemsländerna har varsin röst).

Svenskt bidrag till institutionen 2014 och 2015 Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet: 0 kronor
Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet: 0 kronor
Bidrag till multi-bi-insatser: 0 kronor

Sveriges valkrets Styrelsen är inte indelad i valkretsar.

Svenskar i institutionen 20, varav 1 i ledande ställning

Sveriges andel av institutionens upphandling Uppgift saknas

Världsbanksgruppen: Internationella utvecklingsfonden (IDA), Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling (IBRD), Internationella finansieringsbolaget (IFC) och Multilaterala investeringsgarantiorganet (MIGA)

1. Grundläggande information

Mandat	Uppdraget för hela Världsbanksgruppen, som grundades 1944 ¹³ , är att minska fattigdom genom att stödja en inkluderande och hållbar globalisering, stärka tillväxten med hänsyn till miljön och skapa möjligheter och hopp för individer. Detta har konkretiserats i två övergripande mål: att utrota extrem fattigdom, vilket målsatts som att andelen som lever på mindre än 1,90 US-dollar per dag inte ska överstiga 3 procent 2030 och att främja delat välstånd, vilket definierats som att arbeta för inkomstökning för de fattigaste 40 procenten i varje land.
Verksamhet	<p>Världsbanksgruppen består av Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken (IBRD), Internationella utvecklingsfonden (IDA), Internationella finansieringsbolaget (IFC), Multilaterala investeringsorganet (MIGA) och Internationella centret för lösning av investeringstvister (ICSID).</p> <p>IBRD:s verksamhet syftar till att minska fattigdomen i medelinkomstländer och kreditvärdiga låginkomstländer genom att främja hållbar utveckling genom lån och garantier samt analys- och rådgivningstjänster. IDA:s verksamhet syftar till att minska fattigdom genom förmånliga lån/gåvor för ekonomisk och social utveckling, ökad produktivitet och höjd levnadsstandard i de minst utvecklade länderna. IFC:s verksamhet syftar till att främja en hållbar ekonomisk tillväxt genom investeringar och rådgivning till främst den privata sektorn. MIGA ger garantier mot politiska risker. ICSID är en oberoende och renodlad tvistelösningsmekanism.</p>
Styrning	<p><u>Högsta beslutande organ</u>: Guvernörsstyrelsen, som sammanträder en gång per år. Sverige representeras av finansminister Magdalena Andersson.</p> <p><u>Chef</u>: amerikanen Jim Yong Kim, förordnad t.o.m. 2017</p> <p><u>Organ för beslut</u>: Exekutivstyrelsen. Sverige representeras för närvarande av finskan Satu Santala.</p> <p><u>Övrigt</u>: Världsbanksgruppen har även ett policyskapande organ för utvecklingsfrågor tillsammans med IMF, Utvecklingskommittén, som träffas två gånger per år i samband med gruppens års- och vårmöten och består av ministerrepresentanter från de 25 länderna/valkretsarna i Världsbanksgruppens exekutivstyrelse.</p>
Medlemmar, huvudkontor och antal anställda	<p><u>Medlemmar</u>: IBRD har 189 medlemsländer, IDA 172 medlemsländer, IFC 182 medlemsländer och MIGA 181 medlemsländer.</p> <p><u>Huvudkontor</u>: Washington DC, USA</p> <p><u>Antal anställda</u>: Ca 11 930 personer i IDA och IBRD, ca 3 690 personer i IFC och 122 i MIGA</p>

¹³ Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken grundades 1944 i samband med Bretton Woods-konferensen. Övriga delar av Världsbanksgruppen har tillkommit senare.

2. Institutionella frågor

Policy för öppenhet	Världsbanksgruppen arbetar sedan 2010 enligt en öppenhetspolicy, vars syfte är att öka bankens effektivitet och möjligheten till ansvarsutkrävande. Policyn innebär ett skifte i bankens inställning till spridning av information, öppenhet och utbyte av kunskap. Utgångspunkten är att all information ska lämnas ut, förutom den som finns på en särskild lista. Undantag kan enligt listan bl.a. göras för personrelaterad och marknadskänslig information. Så mycket dokumentation som möjligt ska göras tillgänglig på Världsbanksgruppens hemsida och på kontor i berörda länder.
Könsfördelning i institutionen	<u>Andel anställda kvinnor</u> : 43 procent i IDA och IBRD, 44 procent i IFC och 41 procent i MIGA <u>Andel kvinnor i chefsposition</u> : 37 procent i IDA och IBRD, 33 procent i IFC och 36 procent i MIGA
Löne- och ersättningsfrågor	En reformering av löne- och förmånssystemet slutfördes 2012. Den största förändringen är att lönesättningen tydligare kopplas till prestation och att den formel som ligger till grund för lönesättningen har reviderats, bl.a. genom att den blivit mer lättbegriplig och tydligare tar hänsyn till personalens prestationer. I en andra fas av lönerformen utvärderades även de jämförelsemarknader som används vid lönesättningen.

3. Låne- och resultatramverk

Låneramverk	<p>IBRD ger lån till den offentliga sektorn i medelinkomstländer och i kreditvärdiga låginkomstländer. Lån ges antingen genom budgetstöd eller som projektstöd till specifika sektorer. I samband med budgetstöd ställs krav på både reformering av institutioner och på den ekonomiska politiken. Kraven syftar t.ex. till att stärka administrationens finansiella styrning och utveckla sociala skyddsnet. Lån till specifika sektorer innefattar t.ex. utbildning, hälsa, infrastruktur och landsbygdsutveckling. Lån från IBRD ges till i stort sett marknadsmässiga villkor, men med lånekostnader som ligger något under kapitalmarknadens och med löptider på upp till 30 år. Lånen finansieras huvudsakligen genom upplåning på de internationella kapitalmarknaderna, men även genom avkastningen på det ägarkapital som har betalats in av medlemsländerna, bankens egna investeringar på marknaden och ränteinkomsterna från låneverksamheten.</p> <p>IDA ger förmånliga lån, eller rena gåvor, till de allra fattigaste utvecklingsländerna. Lånen har normalt en löptid på 20–40 år. IDA fokuserar primärt på den offentliga sektorn och huvudsakligen inom områdena hälsa, utbildning och infrastruktur. Finansieringen av IDA sker främst genom kapitalpåfyllnader av bistånd från medlemsländerna och resursöverföringar från delar av vinsten från IBRD och IFC.</p> <p>IFC tillhandahåller finansiering och teknisk assistans till framför allt den privata sektorn. Stöd ges genom ägarkapitalinvesteringar, lån (normalt med en löptid på 7–11 år) och garantier på marknadsmässiga villkor. Syftet är att erbjuda finansiering till företag i regioner som inte har tillgång till kapitalmarknaden. Utöver egen finansiering mobiliserar IFC:s verksamhet även kapital från andra investerare. IFC:s verksamhet är vinstdrivande och finansieras genom medlemsländernas ägarkapital.</p>
Resultatramverk	<p>Världsbanksgruppen har utvecklat ett övergripande resultatramverk för sin verksamhet. Baserat på ramverket ska en årlig resultatrapport sammanställas. Ramverket följer framsteg på fyra nivåer: utvecklingsresultat i länderna, resultat och effekter av gruppens verksamhet, operationell effektivitet samt organisatorisk effektivitet och interna reformer.</p> <p>IFC:s resultatramverk utvärderar både investeringar och teknisk assistans från institutionen. Det utvärderar IFC:s resultatuppfyllnad i projektcykeln</p>

alla steg, vilket gör det möjligt att följa resultaten redan medan projektet genomförs. IFC har också ett övergripande resultatramverk som med ett antal indikatorer mäter verksamhetens resultat.

4. Finansiell information¹⁴

Totalt ägarkapital	<u>IBRD</u> : 2 111,5 miljarder kronor, varav 126,9 miljarder kronor i inbetalt kapital <u>IFC</u> : 21,4 miljarder kronor. IFC har inget garantikapital. <u>MIGA</u> : 16,0 miljarder kronor, varav 3,1 miljarder kronor i inbetalt kapital.
Utlåning som utbetalades 2014 och 2015	<u>Utbetalda lån och bidrag (totalt):</u> <u>IBRD</u> 2014: Insatser för totalt 156,7 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg lån 2015: Insatser för totalt 158,8 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg lån <u>IDA</u> 2014: Insatser för totalt 112,2 miljarder kronor, varav 80,3 procent avsåg lån 2015: Insatser för totalt 107,8 miljarder kronor, varav 81,0 procent avsåg lån <u>IFC</u> 2014: Insatser för totalt 74,4 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg lån 2015: Insatser för totalt 77,4 miljarder kronor, varav 100 procent avsåg lån <u>MIGA</u> 2014: Garantiåtaganden för totalt 26,4 miljarder kronor 2015: Garantiåtaganden för totalt 23,6 miljarder kronor <u>Icke-biståndssubventionerade lån & bidrag:</u> <u>IBRD</u> 2014: 156,7 miljarder kronor 2015: 158,8 miljarder kronor <u>IFC</u> 2014: 74,4 miljarder kronor 2015: 77,4 miljarder kronor <u>Biståndssubventionerade lån & bidrag:</u> <u>IDA</u> 2014: 112,2 miljarder kronor 2015: 107,8 miljarder kronor
Finansiella nyckeltal	<u>Avkastning på eget kapital (baserad på periodens resultat):</u> <u>IBRD</u> : 0,2 procent <u>IDA</u> : Uppgift saknas <u>IFC</u> : 1,8 procent <u>MIGA</u> : 1 procent <u>Andel oreglerade fordringar:</u> <u>IBRD</u> : 0,3 procent <u>IDA</u> : Uppgift saknas <u>IFC</u> : 6,2 procent <u>MIGA</u> : 0,4 procent ¹⁵ <u>Kapitaltäckningsgrad:</u> <u>IBRD</u> : 25,1 procent <u>IDA</u> : Uppgift saknas <u>IFC</u> : 5,4 procent

¹⁴ Då Världsbanksgruppen har ett brutet räkenskapsår gäller de finansiella uppgifterna för institutionen räkenskapsåret 2014: 1 juli 2013–30 juni 2014, 2015: 1 juli 2014–30 juni 2015. De finansiella nyckeltalen för institutionen är från den 30 juni 2015.

¹⁵ MIGA ger inte lån. Informationen avser därför utbetalda garantier i förhållande till utställda garantier totalt.

MIGA: 54 procent¹⁶

Skuldsättningsgrad:

IBRD: 426 procent

IDA: Uppgift saknas

IFC: 260 procent

MIGA: Uppgift saknas

Kreditbetyg: AAA

5. Sveriges roll i institutionen

Svensk ägar-
och röstandel

Inbetalt kapital:

IBRD: 1,2 miljarder kronor

IFC: 224,5 miljoner kronor

MIGA: 31,7 miljoner kronor

Garantikapital:

IBRD: 18,0 miljarder kronor

IFC: 0 kronor

MIGA: 135,4 miljoner kronor

Svensk röst- och ägarandel:

IBRD: Ägarandelen är 0,91 procent och röstandelen 0,89 procent.

IDA: Bördeandelen är 3,5 procent.

IFC: Ägarandelen är 1,05 procent och röstandelen 1,02 procent.

MIGA: Ägarandelen är 1,04 procent och röstandelen 0,95 procent.

Svenskt
bidrag till
institutionen
2014 och
2015

Bidrag till icke-biståndssubventionerad verksamhet (IBRD):

2014: 46,6 miljoner kronor

2015: 61,7 miljoner kronor

Bidrag till biståndssubventionerad verksamhet (IDA):

2014: 2,2 miljarder kronor, varav 2 miljarder kronor till IDA och 190 miljoner kronor till IDA:s deltagande i multilaterala skuldavskrivningsinitiativet (MDRI).

2015: 1,8 miljarder kronor, varav 1,6 miljarder kronor till IDA och 167 miljoner kronor till IDA:s deltagande i MDRI.

Bidrag till multi-bi-insatser:

2014: 1,6 miljarder kronor

2015: 1,0 miljarder

Sveriges
valkrets

Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen och Norge

Svenskar i
institutionen

60 i Världsbanksgruppen som helhet, varav ingen i ledande ställning.

Sveriges
andel av
institutionens
upphandling

2014: 0,10 procent i IDA och IBRD. IFC och MIGA gör inga upphandlingar av kontrakt

2015: 0,01 procent i IDA och IBRD. IFC och MIGA gör inga upphandlingar av kontrakt

¹⁶ Som mått på kapitaltäckningsgrad använder MIGA kapitalnyttjandegrad.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 14 april 2016

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Romson, Y Johansson, M Johansson, Baylan, Persson, Bucht, Hultqvist, Hellmark Knutsson, Regnér, Ygeman, Bolund, Kaplan, Damberg, Bah Kuhnke, Strandhäll, Shekarabi, Fridolin, Wikström, Hadzialic

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar skrivelse 2015/16:145 Redovisning av verksamheten i Internationella valutafonden, Världsbanksgruppen samt de regionala utvecklings- och investeringsbankerna 2014 och 2015